PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

ORGAN CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

* SERIA III ANUL XIX Nr. 1827 | 6 PAGINI 4 LEI | Duminică 3 Septembrie 1950

In numărul de azi:

- CE URMĂRI VA AVEA RAIONAREA PENTRU VIAȚA ORAȘELOR. (Pag. 2-a)
- Viața de partid: SĂ DESVOLTĂM SPIRITUL DE INIȚIATIVĂ IN MUNCA DE PARTID.
- SE LIMPEZESC APELE IN SAT... (Pag. 3-a)
- DOUGLAS, CĂLĂUL CU MÂINILE ALBE, SAU DESPRE GOERING-UL LUI TRUMAN. de AUREL BARANGA
- CASA CU STORURILE TRASE. (Pag. 4-a)
- „DIN ȚARA SOCIALISMULUI" (Pag. 5-a)
- 5 ANI DELA PROCLAMAREA REPUBLICII DEMOCRATE VIETNAMEZE. (Pag. 6-a)

Să pregătim din vreme și bine însămânțările de toamnă!

In întreaga țară, campania agricolă de vară se încheie cu succes: planul de desmiriștiri a fost îndeplinit, treierișul și colectările de grâu sunt pe terminate, se depun eforturi pentru transportarea și depozitarea în bune condițiuni a recoltei.

Pe întreg cuprinsul țării au început pregătiri gospodărești pentru însămânțările de toamnă. Succesul în campania de pregătire poate și trebue să fie dobândit, căci el reprezintă chezășia câștigării bătăliei însămânțărilor de toamnă. Ori acest lucru are o mare importanță economică și politică. Însămânțările din toamna aceasta vor trebui să asigure pentru anul viitor — anul primului Plan Cincinal — și mai multă hrană oamenilor muncii din orașe și sate, mai multe materii prime industriei socialiste mereu în desvoltare. Aceasta înseamnă întărirea Patriei noastre și a forțelor care luptă pentru pace împotriva imperialiștilor americani care vor să arunce lumea într'un nou măcel.

In unele județe, ca de pildă Severin, Vâlcea, Turda, Vlașca, Fălciu, Putna, pregătirile sunt mult înaintate și au început chiar arăturile pentru însămânțările de toamnă.

Țăranii muncitori se conving tot mai mult că pământul care întotdeauna a dat recolte slabe — câteva sute de kg. la ha. — poate da recolte nemaivăzute încă la noi dacă este lucrat bine și la vreme. Când s'a mai obținut oare în țara noastră 3451 kg. grâu la hectar, așa cum au dobândit în anul acesta muncitorii dela Gospodăria Agricolă de Stat din Odoreu-Satu Mare, sau 2500 kg. grâu la hectar așa cum au dobândit membrii Gospodăriei Agricole Colective „Desrobirea Muncii" din Galicea Mare-Dolj? Recolte bogate au dobândit țăranii muncitori întovărășiți care și-au lucrat pământul cu tractoarele S.M.T. Chiar și țăranii muncitori care și-au lucrat pământul de unul singur, dacă au însămânțat toamna la timp și bine, au scos recolte mult mai mari ca înainte: țăranul muncitor Marin Tulfan din Lipov-Dolj a dobândit 1800 kg. la hectar pe pământul însămânțat LA TIMP în toamna trecută. Invățământul principal pe care trebue să-l tragă țăranii muncitori de pe urma recoltei bogate de anul acesta este tocmai că ea A FOST DOBÂNDITA DATORITA FAPTULUI CA AU ASCULTAT GHEMAREA PARTIDULUI ȘI SFATUL AGRONOMILOR, că nu s'au luat după chiaburi și nu au așteptat cu ochii la cer, ci au silit pământul să dea rod după voința oamenilor. Așa trebue să facem și anul acesta — și încă mai bine.

In toamna aceasta avem condiții mult mai bune pentru a îndeplini planul de însămânțări într'un timp și mai scurt față de anul trecut. Astăzi avem mai multe mașini și tractoare, mai multe atelaje, semințe la îndemână, avem experiența campaniilor de însămânțări din anii trecuți. Totul depinde de felul cum se vor face pregătirile pentru însămânțări, de calitatea pregătirilor și termenul în care sunt ele încheiate, de organizarea muncii în fiecare S.M.T., gospodărie de Stat, gospodărie colectivă, în fiecare comună și cătun.

O sarcină de bază care trebue îndeplinită în vederea asigurării desfășurării cu succes a însămânțărilor de toamnă este punerea la punct a întregului utilaj agricol trebuincios: tractoare, pluguri, semănători, cărute, grape, etc. Toate S.M.T.-urile, gospodăriile agricole de Stat, gospodăriile agricole colective, toți țăranii muncitori trebue să-și repare uneltele și mașinile agricole. Pentru aceasta trebue să se organizeze bine, în amănunțime, folosirea centrelor de reparații, să știe dinainte fiecare țăran muncitor când îi vine rândul să-și repare uneltele agricole. Prețurile pentru reparațiile obișnuite să fie stabilite din timp de către Comitetele Provizorii comunale. Toate atelierele de reparații să funcționeze în plin. Nicio zi nu trebue pierdută în zadar!

Comitetele Provizorii raionale au ca o primă sarcină după instalarea lor să controleze mersul acestor pregătiri și să asigure toate condițiile necesare curățatului și tratatului semințelor. In fiecare sat și cătun să se organizeze centre de triorat și tratat, unde, potrivit unei ordine dinainte stabilite și aduse la cunoștință țăranilor muncitori, să se condiționeze semințele.

In toamna aceasta, în multe părți, grâul va fi însămânțat în locuri care au fost cultivate anul acesta cu porumb. Organizațiile de partid și Comitetele Provizorii au sarcina de a lămuri pe țăranii muncitori asupra necesității strângerii porumbului imediat ce s'a copt și a pregătirii ogorului pentru însămânțări.

Pentru buna desfășurare a campaniei, Comitetele Provizorii trebue să planifice temeinic folosirea atelajelor din fiecare comună. Centrele de închiriat unelte agricole trebue să termine primele reparațiile și să alcătuiască din timp tabele de țăranii muncitori care vor folosi uneltele.

O sarcină importantă pe care o au de îndeplinit inginerii și tehnicienii agronomi este aceea de a învăța pe țăranii muncitori cum trebue să muncească pentru a mări productivitatea muncii. Sunt încă sute de sate unde gunoiul de grajd în loc să fie dus din vreme la câmp și împrăștiat în ziua când e îngropat sub brazdă este ars sau aruncat la marginea satului. In alte locuri, el este împrăștiat pe ogor cu mult timp înainte de a se începe arăturile, ceeace duce la scăderea puterii de îngrășare a gunoiului.

Inginerii și tehnicienii agronomi trebue să asigure ca în raza lor de activitate toți țăranii muncitori să însămânțeze grâu bine curățat și tratat, însămânțat într'un pământ cât mai bine îngrășat.

O grijă deosebită trebue dată aplicării metodelor agrotehnice sovietice.

Gospodăriile agricole de Stat și gospodăriile agricole colective pot și trebue să ajute la educarea țărănimii muncitoare în spiritul folosirii acestor metode în agricultură. Ele trebue în primul rând să curețe și să trateze semințele, să îngrașe ogoarele. Dela gospodăriile agricole de Stat și gospodăriile colective trebue să învețe țăranii muncitori cum să-și mărească productivitatea muncii, cum să muncească pentru a scoate recolte mai mari la hectar. Gospodăriile colective noi trebue să primească din partea Comitetelor Provizorii și a organizațiilor de partid un sprijin deosebit de puternic în prima lor campanie de lucru, folosindu-se experiența gospodăriilor mai vechi. Însămânțările de toamnă ca și întreaga campanie agricolă pentru noua recoltă trebue să aducă noi succese gospodăriilor colective și să însemne noi pași spre colectivizare.

Comitetele Provizorii au datoria să muncească organizat. Nicio muncă nu trebue făcută la întâmplare, ci numai pe baza unui plan întocmit pe săptămâni și zile. In fiecare comună să se știe de pe acum când s'a hotărît să fie terminată repararea uneltelor agricole, când vor fi în stare să funcționeze centrele de triorat și curățat, când se va termina căratul gunoiului la câmp și cât timp va dura campania de însămânțări.

Organizațiile de partid dela sate au sarcina centrală de a lămuri și mobiliza în așa fel țărănimea muncitoare încât atunci când se va da semnalul începerii campaniei să fie totul pregătit, toți țăranii săraci și mijlocași să înceapă semănatul. Trebue veghiat cu străşnicie ca chiaburii să-și repare și ei uneltele, iar dacă nu-și respectă termenul, dacă tărăgănează cu pregătirile, să fie demascați în fața satului și siliți să îndeplinească dispozițiile date de Comitetele Provizorii.

Secretarii organizațiilor de bază împreună cu președinții Comitetelor Provizorii să controleze personal cum funcționează centrele de reparații, triorat și tratat și să ia pe loc măsuri de îndreptare acolo unde treburile se tărăgănează. In acelaș timp organizațiile de partid dela sate trebue să intensifice munca de educare a țărănimii muncitoare în spiritul urii și vigilenței față de chiaburi. Căci aceștia vor căuta și în campania de pregătire a însămânțărilor de toamnă să saboteze, să încalce legile țării, nereparându-și uneltele, necondiționându-și semințele, neingrășându-și ogoarele. Campania agricolă de toamnă trebue să ducă la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la noi și noi succese în lupta pentru colectivizare, la o și mai puternică izolare a chiaburului.

In interesul Patriei noastre, pentru ridicarea nivelului de trai al întregului popor muncitor din țara noastră, în interesul întăririi forțelor care luptă pentru pace, să grăbim din răsputeri pregătirile pentru a putea îndeplini la timp și bine planul însămânțărilor de toamnă.

In întâmpinarea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace

Spre noi victorii în muncă, pentru Patrie, pentru pace!

„Cel mai bogat cont personal de economii!"

Timișoara (dela trimisul nostru)

Numeroase sunt întreprinderile din orașul Timișoara în care muncitorii și tehnicienii și-au luat angajamentul de a realiza până la sfârșitul anului însemnate economii de energie electrică, materii prime, combustibil, etc. Conștienți că fiecare leu economisit, duce la sporirea volumului acumulărilor socialiste, întărind astfel puterea economică a Patriei noastre, muncitorii și tehnicienii timișoreni luptă pentru un regim sever de economii. In întrecerea pentru „cel mai bogat cont personal de economii", ei obțin zi de zi rezultate tot mai însemnate.

La „Industria Lânei", valoarea totală a conturilor personale de economii atinge 1.780.000 lei

Mai de mult, în cadrul unei ședințe, muncitori și tehnicienii fabricii „Industria Lânei"-Timișoara, și-au luat angajamentul de a economisi până la sfârșitul anului suma de 4.300.000 lei. Chiar de a doua zi, a început o luptă intensă pentru împlinirea și depășirea acestui angajament. La secțiile filatură cardată, la țesătorie, torcătorie, pieptănat, la apretură, la vopsitorie, în întreaga fabrică muncitorii și tehnicienii au pornit întreceri pentru „CEL MAI BOGAT CONT PERSONAL DE ECONOMII". Dela început, s'au evidențiat maiștrii secției filatura cardată, care separând sortimentul II, cu 15 zile înainte de termen, au economisit 225.000 lei; maistrul Iosif Nagyvan, care împreună cu tov. W. Holz și Ion Ignea au realizat cele mai însemnate economii la țesătorie; tovarășul Ion Coșa, care a realizat o economie de 1,10% la materii prime; tovarășul Moise Marincu care și-a îmbogățit în mod simțitor contul său de economii în urma unor însemnate îmbunătățiri aduse procesului de producție, etc. S'au realizat deasemenea economii printr'o mai rațională folosire a aburului, a chimicalelor și a apelor prin evitarea mersului în gol al mașinilor, etc. Valoarea totală a sumelor înscrise în conturile personale de economii ale muncitorilor și tehnicienilor dela „Industria Lânii" atinge suma de 1.780.000 lei.

Insemnate economii de materie primă la „Prima Banat"

La fabrica de încălțăminte „Prima Banat" cele mai însemnate succese în întrecerea pentru „Cel mai bogat cont personal de economii", au obținut muncitorii și tehnicienii secției fețe piele. Folosind cu chibzuială materialul, economisind chiar și cea mai mică bucățică de piele, muncitorii acestei secții își îndeplinesc cu succes angajamentele luate. In luna trecută, la secția croit-fețe, tov. Ștefan Schneider a economisit 4,15% din materia primă, E. Mihălceanu 6,67% iar Terezia Bovanco 6,47%.

Zi de zi, tot mai însemnate economii se adaugă în conturile personale ale muncitorilor și tehnicienilor care desfășoară cu entuziasm întrecerea pentru cel mai bogat cont personal de economii.

2.000.000 lei economii la „Tehno-Metal"

Și la fabrica „Tehno-Metal" se desfășoară cu însuflețire întrecerea pentru „CEL MAI BOGAT CONT PERSONAL DE ECONOMII". Fruntași în întrecere sunt maiștrii Moț Mihai și Szabo Petre. Ei și-au luat angajamentul de a fabrica 15 spete pentru țesutul sârmei, din material rămas nefolosit. Până la sfârșitul anului ei și-au propus să realizeze economii în valoare de 920.000 lei. Până acum, ei și-au înscris în contul personal de economii aproape 400.000 lei. Tovarășul Ion Kleitch și colectivul său, prin valorificarea oțelului matrițelor a înscris până acum în contul personal de economii suma de 59.800 lei. Tovarășul Iosif Zaboș, dela aceeași fabrică, a realizat economii în valoare de 33.800 lei, iar tovarășul Roman Vasile a realizat până acum un cont de economii de 6.476 lei.

Totalul economiilor obținute în ultima vreme la această întreprindere se ridică la peste 2.000.000 lei.

Cea mai mare producție de plumb la Baia Mare

BAIA MARE (dela corespondentul nostru).

In curtea Uzinelor Chimice „Phönix" din Baia Mare se află mari cantități de sgură

Deși această sgură este bogată în plumb, foștii proprietari ai uzinei nu s'au preocupat să extragă plumbul din ea, considerând această operațiune „nerentabilă". Pentru extragerea plumbului, atât din concentratele provenite din minereul care este adus dela exploatarea Herja cât și din această sgură, se folosesc cuptoarele de topit sistem „Waterjaket" și Piltz. Alături de cuptoarele care funcționează zi de zi, se afla un alt cuptor sistem „Waterjaket" așa numit de „rezervă", care nu era pus în funcțiune decât atunci când se defecta unul din cuptoarele în funcțiune.

In cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R., muncitorii și tehnicienii secției topitorie, s'au angajat să dea mai mult plumb industriei noastre. In acest sens ei și-au îndreptat atenția spre cuptorul de rezervă.

Indrumați de organizația de partid, tehnicienii acestei secții, în frunte cu șeful secției, inginerul Pavlon și Mesaroș Ștefan, responsabilul sindical al secției, s'au angajat să ridice în cel mai scurt timp, cadre noi, capabile să deservească noul cuptor.

Astfel, tov. Dobrican Simion, care era vagonetar, a fost calificat ca ajutor maistru, Pop Gheorghe, ajutor de maistru a fost calificat maistru, tov. Horja Dumitru, din vagonetar a fost calificat ca ajutor de maistru, iar tov. Iacob Gheorghe a fost ridicat la funcțiunea de încărcător de cuptor.

De curând cuptorul de rezervă a fost pus în funcțiune. Prin intrarea în funcțiune a acestui cuptor, producția a crescut simțitor. In ultimele 15 zile, s'a realizat la Combinatul Baia Mare cea mai mare producție de plumb din tot cursul anului.

Fiecare om cinstit e dator să lupte pentru pace prin toate mijloacele care-i stau la îndemână

Din presă am luat cunoștință cu profundă indignare, de extinderea agresiunii imperialiștilor americani asupra poporului chinez. După atrocitățile fără seamăn pe care le fac în Coreea, iată-i acum violând spațiul aerian al marii Republici Populare Chineze, bombardând și mitraliând populația pașnică.

Ca pictor, care îmi închin operele poporului muncitor și vieții noi, pașnice și fericite, pe care o construește, mă revolt cu toată tăria împotriva acestor acțiuni neomenești.

Știu că toți oamenii cinstiți din lumea întreagă gândesc la fel. Fiecare dorește pacea, așa cum dorește timpul frumos. Dar dacă timpul frumos nu depinde de voința oamenilor, pacea depinde numai de voința lor, de lupta lor unită pentru a o impune. Mai sunt unii oameni de bunăcredință, care nu înțeleg încă acest lucru, care nu-și dau încă seama de valoarea votului în favoarea păcii. Sarcina noastră deci este, în acest moment, tocmai mobilizarea lor la lupta activă împotriva războiului imperialist. Fiecare om cinstit este dator să lupte pentru pace prin toate mijloacele care-i stau la îndemână.

Eu aduc contribuția mea în această luptă prin operele mele, prin arta mea. Tablouri, ca de pildă „Semănătorii", „Culegătoarele de cartofi", „Țăranul care iscălește cererea de a intra în gospodăria colectivă" — tablou la care lucrez acum — și altele, oglindesc lupta poporului muncitor pentru o viață mai bună, pentru pace.

Prin funcția pe care o îndeplinesc, ca profesor al Facultății de Arte Plastice, mă străduesc să insuflu studenților mei dragostea față de minunatele subiecte din viața și lupta poporului muncitor, hotărîrea de a lupta pentru pace și de a oglindi în lucrările lor această luptă pentru a da astfel acestor lucrări forță mobilizatoare.

Mă voi strădui ca operele mele să fie din ce în ce mai mult la înălțimea acestui scop măreț.

Camil Ressu
Pictor

Noi cei care vrem pacea suntem câtu-i frunza și iarba!

Tovarăși,

Sunt țăran mijlocaș din comuna Remuș-Vlașca. Vă scriu de aici din satul meu, căci vreau să-mi spun și eu cuvântul în lupta pe care o duce astăzi tot omul cinstit și muncitor din țara asta ca să apere pacea. Vezi bine că mi-e dragă și mie pacea, căci doar amarnic am simțit în viața mea ce înseamnă urgia războiului. Uneori stau și eu de vorbă cu oamenii de aici din sat și le povestesc cum am petrecut eu trei războaie dearândul. Câtă sărăcie și obidă au mai lăsat în urmă, câte lacrimi și câtă jale. In războiul ăst de-a trecut, a mânat stăpânirea fascistă mândrețe de flăcăi ca pe vite la moște. Unii și-au lăsat oasele acolo pe meleaguri îndepărtate, alții s'au întors schilozi și betegi de-au adus numai amar și necaz. Și pentru cine s'au bătut? Pentru boeri și capitaliști, pentru chiaburi, căci ăștia stăteau acasă, strângeau averi și se îngrășau ca viermii. Iată pe Dumitru Nicu, Ion Nuță și Ion Petcu, chiaburi de aici din satul nostru, cât a fost război nici nu s'au mișcat din sat. Furau și dela bătrâni și dela văduve, că le cumpărau pământul pe te miri ce. Ăștia ar mai vrea și acum un război să-și rotunjească averile și să huzurească de bine pe spinarea noastră. Dar Gheorghina Măcăneață, o altă chiaburoaică hapsână și tâlhăroaică fără pereche, care și anul ăsta a pus niște țărani săraci să-i secere 6 pogoane de grâu și a dat să-i îmbie până la urmă cu o baniță de porumb. Și asta ar vrea război, vezi bine, ca să ne aibă la îndemână și să ne jupoaie după poftă. Numai că n'a fi după gândul chiaburanilor și a nemernicilor ălora de capitaliști din America și Anglia, care tot iscodesc cum să abată urgia peste jume, căci ei is un pumn de nemernici, iar noi oamenii cinstiți din lumea întreagă, care vrem pacea, suntem câtu-i frunza și iarba.

Eu vă scriu, tovarăși, ca să știți și voi că noi țăranii muncitori de aici din sat am dat fiecare partea noastră la colectare, ca țara noastră să poată strânge grâne, să aibă hrană pentru poporul muncitor și să poată apăra cu străşnicie pacea.

Cele 144 kg. cota mea către Stat le-am dat din pogonul din vale, grâu curat numai bob și bob. Și vă mai scriu, tovarăși, că eu nu lipsesc nici odată dela Căminul Cultural, unde mai aduc și pe alții să citim, să ne luminăm și să ne oțelim puterile. Iacă așa luptăm noi pentru pace, tovarăși. N'o să-i lăsăm pe chiaburi și pe ceilalți dușmani ai poporului nostru să-și pună în faptă urzelele lor țicăloase.

Iancu Stanciu
țăran mijlocaș
Remuș-Vlașca

Populația județului Prahova și-a ales delegații la Congres

Peste 1000 de delegați ai populației din județul Prahova s'au întrunit la Conferința județeană care s'a ținut la Ploești, pentru a alege dintre ei pe cei care vor participa la Congresul pe țară al Comitetelor de luptă pentru Pace.

Dela 9 jum. dimineața până la 4 după amiază a durat Conferința. Nimeni nu vroia să piardă prilejul de a-și spune cuvântul în problemele atât de arzătoare ale luptei pentru pace, împotriva atițătorilor la război. Și fiecare aproape și-a luat un angajament, într'atâta a simțit răspunderea că trebue să facă ceva pentru a apăra pacea!

— Urăsc din tot sufletul pe tâlharii imperialiști, pentru atițările și provocările lor războinice împotriva muncii și vieții pașnice a oamenilor cinstiți, pentru toate barbariile pe care le fac în Coreea, pentru răul și suferința ce vor să aducă în lumea toată — a spus tov. Cazan Gheorghe, delegat al petroliștilor dela schela Băicoi. — Nu trebue să-i lăsăm pe criminalii imperialiști să-și facă de cap. Eu personal vreau să aduc la cunoștința Conferinței angajamentul meu ca să ajut încă două echipe de turliști să aplice metoda sovietică de mutare a sondelor fără ca ele să fie demontate, să depășesc împreună cu echipa mea planul pe luna Septembrie cu 50% și să recuperăm material lemnos cu 50% în plus față de luna trecută.

— Când am plecat înspre Ploești, a spus tov. Stelian Pandele, președintele Gospodăriei Agricole Colective „Viața Nouă", care a luat apoi cuvântul, tovarășii din gospodărie m'au petrecut până departe. Ești delegatul păcii! mi-au spus; să arăți acolo în Conferință, ca să audă toți, că noi aci, în gospodărie, am pornit viață liberă și nouă și o să facem totul ca să o apărăm, că îi urâm de moarte pe chiaburi și pe imperialiștii din America care vor război. Noi o să facem ca gospodăria noastră să fie frumușă pe județ. Și o să mai facem în cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru Pace, ca încă șase țărani muncitori să intre în colectiv. O să muncim muncă voluntară, să facem cărămizi ca să ridicăm un grajd nou pentru cei 40 de cai ai gospodăriei. Așa luptăm noi pentru pace!

Tov. Gheorghe Florica, muncitoare la „Dorobanțul" și-a luat angajamentul să reducă rebuturile cu 50%. Ilie Nicolae, om bătrân trecut de 70 ani, s'a ridicat și el să și spună cuvântul pentru pace. Prin trei războaie a trecut, a arătat el, și, când pe timpurile burgheziei a îndrăsnit odată să ia parte la o manifestație pentru pace și libertate, a fost închis și bătut cu cravașa „Na libertate! Na pace", i s'a spus pe când era bătut și schingiuit. Aceleași ticăloase unelte ale imperialiștilor, care atunci voiau războiul ca să se îmbogățească și să fure cât mai mult de pe spinarea poporului muncitor, vor acum război în nădejdea că iar vor putea să exploateze ca în trecut. „Bătrân cum sunt, a încheiat tov. Ilie Nicolae, pentru nepoții mei, pentru tinerețea voastră, sunt hotărît să-mi dau toate puterile mele în lupta pentru pace".

— Noi femeile, suntem multe și pacea ne e dragă cum ni-s copiii noștri, pe care vrem să-i vedem mari și fericiți, a spus tov. Bălan Paula. Ea a criticat Comitetul județean de luptă pentru pace pentrucă nu a antrenat îndeajuns femeile din cartiere în această luptă.

S'au făcut apoi propuneri pentru mandatul cu care delegații vor merge la Congres.

„Să se interzică prin lege folosirea barbarei arme atomice; să înceteze imediat agresiunea anglo-americană din Coreea și să înceteze agresiunea împotriva popoarelor din Vietnam, Malaya și Indonezia să înceteze imediat barbarele bombardamente americane în Coreea, au cerut prin delegatul lor cei 10.000 de muncitori și salariați ai C.F.R.-ului. „Trăiască poporul coreean care luptă cu arma în mână pentru pace!" a strigat cineva dintr'un colț al sălii, și strigarea isbucnită spontan a fost repetată minute întregi de toți cei care erau de față.

„Să se anuleze imediat sentințele de condamnare la moarte a celor 2877 patrioți greci", au cerut muncitorii dela Uzinele „1 Mai".

Din partea salariaților din învățământ, tov. Albu Tudorache a cerut să fie primiți în Consiliul de Securitate reprezentanții poporului chinez, iar savanții care în loc să-și pună știința în slujba păcii și a progresului, o folosesc pentru fabricarea a tot felul de arme pentru distrugerea vieții, să fie socotiți de toată lumea criminali de război.

Așa s'a născut, ca rod al propunerilor venite dela mulți câți erau de față și dela cei care-i trimiseseră acolo, mandatul cu care cei 69 delegați ai Prahovei au fost împuterniciți să se prezinte la Congres. In tot timpul Conferinței, au sosit ștafete, grupuri sportive și delegații de pionieri care au adus salutul populației județului. Conferința s'a încheiat printr'o uriașă manifestație de dragoste și recunoștință față de Uniunea Sovietică și de tovarășul Stalin, cel mai iubit conducător al oamenilor muncii, stegarul luptei pentru pace în toată lumea.

Alegerea delegaților pentru Congres la uzinele „23 August"

Intr'o atmosferă de adevărată sărbătoare, muncitorii, tehnicienii și funcționarii Uzinelor „23 August" din Capitală și-au ales delegații ce i vor reprezenta la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace dela 9—12 Septembrie a. c.

In mandatul cu care au împuternicit pe delegați, miile de salariați ai uzinei au consemnat succesele dobândite de ei pentru îndeplinirea Planului de Stat precum și angajamentele de a munci și lupta de acum înainte cu forțe sporite pentru a apăra pacea. In telegrama trimisă Consiliului de Securitate al O.N.U., muncitorii uzinelor „23 August" au cerut să înceteze imediat atrocitățile imperialiștilor americani și ale slugilor lor în Coreea și să se reglementeze pașnic chestiunea coreeană.

In clișeu: Salariații uzinei „23 August" votează pe delegații la Congres, aleși dintre cei mai demni și înflăcărați luptători pentru pace din întreprindere.

Țăranii muncitori din Slobozia-Vlașca se pregătesc pentru însămânțările de toamnă

In comuna Slobozia Vlașca au început pregătirile pentru însămânțările de toamnă.

S'au înființat trei centre de reparații la care s'a început repararea plugurilor, grapelor și semănătorilor și au fost pregătite centrele de tratat și selecționat semințele.

Odată cu aceasta s'a început și repartizarea planurilor de cultură, pentru ca țăranii muncitori să știe din timp ce suprafață au de însămânțat și cu ce fel de cereale.

Voiculescu Ioan
corespondent

Mult se mai căiește că nu s'a înscris dela început în gospodăria colectivă

HUȘI (dela corespondentul nostru).

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Roșiești-Fălciu, s'au împărțit avansuri după numărul zilelor-muncă.

Plin de bucurie și-a încărcat în car Vizitiu Ion cele 514 kg. grâu, 98 kg. orz, 98 kg. mazăre și 9,700 kg. lână, primite ca avans pentru cele 395 zile-muncă realizate de el și familia lui.

Movilă Ion cu soția sa au venit deasemeni regulat la muncă. Ei au primit avans pentru cele 339 zile făcute 442 kg. grâu, 84 kg. orz și 84 kg. mazăre.

Gh. Mihalache, care nu a venit decât 2 zile la muncă a primit numai 3 kg. de grâu. Lui îi pare rău acum că nu a venit regulat la muncă și s'a lăsat influențat de mincinunile chiaburilor.

Țăranul muncitor Luca Pavel mult se mai căiește acuma că nu s'a înscris dela început în gospodăria colectivă.

— M'am lăsat dus de svonurile mincinoase ale chiaburilor și am crezut toate scornirile lor, dar acu intru și eu în colectiv ca să scap odată de exploatare și sărăcie — spune el. Si alți țărani muncitori din Valea lui Darie și Roșiești, și-au exprimat hotărîrea de a intra în gospodăria agricolă colectivă.

Ce urmări va avea raionarea pentru viața orașelor

Printre cei care au cerut unele lămuriri redacției ziarului nostru cu privire la raionarea teritoriului R. P. R. se găsesc și doi cetățeni ai Orașului Stalin: Frânculescu Elena, funcționară la Uniunea Cooperativelor de Consum și Havlin Antal, zețar la tipografia Nr. 3 „Republica". Ei doresc să știe: „Ce urmări va avea raionarea în viața orașelor?"

Raionarea va avea un rol deosebit în dezvoltarea orașelor țării noastre, în creșterea neîncetată a nivelului de trai al populației muncitoare dela orașe.

Înainte vreme, în timpurile stăpânirii burghezo-moșierești, chiar orașele reședințe de județ erau ținute în paragină și înapoiere.

Prin ce se caracterizau în deobște orașele de reședință? Prin băncile cămătărești ce jefuiau poporul muncitor, prin tribunalele puse în slujba apărării intereselor capitaliștilor și moșierilor, prin legiunile de jandarmi și polițiști — câini de pază ai asupririi și exploatării poporului muncitor — într'un cuvânt, printr'o îngrămădire de organe de stat birocratice și dușmane oamenilor muncii, cu o droaie de funcționari care furau ca'n codru după pilda politicienilor burgheziei și moșierimii.

Impozitele stoarse erau folosite numai pentru înfrumusețarea „centrului", a cartierelor unde huzureau bogătașii. Prefecții și primarii lăsau în cea mai neagră mizerie, fără lumină electrică și canalizare, fără școli și spitale, cartierele cu populație muncitorească.

Alegerea orașelor reședință se făcea după interesele exploatatorilor. Centrele muncitorești erau intenționat izolate de centrul politic al județului — burghezia urmărind să țină cât mai departe pe muncitori de țăranii ce veneau în orașele de reședință, să împiedice clasa muncitoare de a-și exercita rolul de conducător al luptei poporului exploatat. Astfel, de pildă Mediașul în Târnava Mare și Târnăvenii, în Târnava Mică, centre industriale însemnate, au fost cu bună știință lăsate în umbră, capitalele de județ fiind instalate în orașe mult mai mici și mai puțin însemnate.

Orașul Hunedoara, însemnat centru siderurgic pe țara întreagă, era ținut de capitaliști într'o neagră mizerie. In Hunedoara nu era nici măcar un spital. Mulți muncitori accidentați în muncă sau bolnavi au murit în căruțele ce-i purtau către spitalul din Deva. Drumurile erau desfundate, nepietruite. N'aveau pe atunci oțelarii hunedoreni nici vreo școală medie, nici teatru, nici cinematograf. Averile uriașe stoarse din munca lor curgeau gârlă departe, în buzunarele capitaliștilor, în casele de fier ale bancherilor din țările Apusului, iar orașul rămânea mai departe ca împietrit în sărăcie și întuneric.

In țara noastră s'a schimbat însă din temelii caracterul puterii de Stat. Puterea este acum în mâna poporului muncitor, care o exercită în folosul său. Oamenii muncii dela orașe și sate pășesc pe calea construirii socialismului, a făuririi unei vieți fericite.

Iată, acum, ne pregătim să facem un nou și mare pas pe această cale: primul nostru Plan Cincinal. In această măreață bătălie raionarea va înlesni mobilizarea tuturor forțelor și resurselor țării noastre, va fi un sprijin puternic în opera de industrializare socialistă și de transformare socialistă a agriculturii.

Foarte multe dintre orașe vor fi centre de raion, în afară de acelea ce vor fi centre de regiune. In jurul orașului centru de raion se vor grupa comunele legate de el prin cele mai potrivite căi de comunicație și prin interese economice și culturale.

Raionarea se va face în așa fel încât în cadrul unui raion sau unei regiuni, orașul, centru industrial, să aibă în jurul său, acolo unde este posibil, un ținut agricol. Aceasta va fi de un mare ajutor în viața orașelor căci va asigura buna lor aprovizionare, va face ca muncitorii să aibă hrană mai îmbelșugată și mai eftină. Totodată și țăranii muncitori vor avea putința de a se aproviziona mai lesne cu mărfuri industriale dela orașe și de a-și valorifica în condiții mai bune produsele agricole. Iată deci cum raionarea va ajuta la desvoltarea orașelor ca și a satelor.

Foloasele raionării ies mai puternic în evidență dacă ne gândim că ea se face nu numai pentru foloasele momentului de față, ci mai ales PENTRU A INLESNI PUTERNICA DESVOLTARE ECONOMICA SI CULTURALA A TARII PE BAZA PLANULUI CINCINAL PE CARE-L INCEPEM IN CURAND ȘI A VIITOARELOR PLANURI CINCINALE.

In centrul desvoltării economice a țării va sta industrializarea socialistă care va schimba puternic înfățișarea unui șir de orașe și orășele, transformându-le în tot mai puternice centre industriale. Raionarea va avea un rol însemnat în această operă căci va înlesni conducerea acțiunii de industrializare de către organele de stat, va lega mai strâns centrul industrial de baza sa de aprovizionare cu materii prime și cu hrană pentru muncitori, transformând totodată centrul industrial în centrul administrativ al raionului sau al regiunii.

Dar nu numai orașele în care există condiții pentru desvoltarea industriei grele și a industriei mari vor înainta cu pași repezi pe calea desvoltării lor; raionarea va contribui și la înflorirea celorlalte orașe prin desvoltarea unor serii de ramuri ale industriei ușoare.

Iată, în țară a început și crește acțiunea de valorificare a resurselor locale. Dar abia după raionare această acțiune se va putea desfășura din plin, deoarece orașele vor fi mai strâns legate de comunele apropiate ce dispun de materii prime necesare creării de noi întreprinderi de interese locale.

De pildă, la Bârlad se va putea porni la realizarea unei industrii ușoare locale pentru valorificarea unor plante industriale ca inul și cânepa, ce au condiții prielnice de cultivare în preajma orașului. Fabricile de vată și tricotaje din Bârlad au însemnate perspective de desvoltare prin punerea în valoare a culturilor de plante industriale de pe teritoriul raionului. Numai în cadrul raionului unde satele vor fi legate de oraș în așa fel încât să formeze o unitate economică bine închegată, valorificarea resurselor locale, ca și a tuturor produselor țărănești, se va putea face din plin. Astfel, de pildă, fructele vor putea fi bine valorificate prin crearea de fabrici de marmeladă, carnea vitelor prin construirea de fabrici de mezeluri, iar legumele prin noi fabrici de conserve. Schimbul de produse între oraș și sat va putea fi și mai bine organizat. Aceasta va duce la creșterea bogăției orașului, precum și la sporirea veniturilor țărănimii muncitoare din raion.

Pe de altă parte transformarea socialistă a agriculturii va face ca satele să iasă din sărăcie și înapoiere, să devină sate înfloritoare, sate bogate și înaintate, cu o agricultură mecanizată, modernă, socialistă, capabilă să dea recolte îmbelșugate. Se înțelege că într'o țară în care oamenii muncii sunt stăpâni, un oraș aflat în mijlocul unor astfel de sate înaintate și înfloritoare nu poate sta pe loc, ci va trebui să fie în fruntea acestei desvoltări. El va cuprinde unități comerciale puternice, mari magazine de Stat, depozite ale cooperativelor de consum și de producție necesare desfacerii produselor agricole și aprovizionării satelor cu mărfuri industriale; el va cuprinde ateliere mari și moderne de tot felul, capabile să satisfacă necesitățile unei agriculturi mecanizate; el va cuprinde instituții culturale și sanitare, școli medii și superioare, teatre, cinematografe, dispensare și spitale. Intr'un cuvânt aceste orașe vor avea instituțiile necesare înfloririi raionului, ridicării nivelului material și cultural al populației muncitoare de pe cuprinsul său. Toate acestea vor fi înfăptuite prin munca entuziastă a poporului muncitor.

In felul acesta se vor transforma mult unele orașe ca Slatina, Caracal, Dorohoi, Mizil, care n'aveau decât un mic centru, comercial, și cartierele mărginașe lăsate în paragină, noroi, întuneric.

In Sfaturile Populare ale raioanelor cu centrele în orașe vor fi cuprinși atât muncitori cât și țărani muncitori din comunele aflate în cadrul raionului, care vor lucra împreună pentru înflorirea raionului.

Raionarea va spori ritmul de desvoltare a TUTUROR ORAȘELOR țării, ca și a satelor. Ea ne va ajuta să învingem o parte însemnată din greutățile care stau în fața noastră și va contribui la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Tipul orășelului de provincie, adormit, fără viață, înapoiat, care nu se schimba zeci de ani și trăia în lâncezeală din amintirile trecutului — acest soi de orășel caracteristic regimului burghezo-moșieresc — va dispare din țara noastră. Construirea socialismului, organizată de către Statul celor ce muncesc sub îndrumarea Partidului, va smulge din stagnare și adormire toate colțișoarele țării noastre, orașele fiind menite să fie înaintașe, conducătoare în acest mers înainte spre întărirea Patriei și fericirea poporului muncitor.

Au început examenele de admitere în facultăți

Acum câteva zile, au început în toată țara examenele de admitere în Universitățile și Institutele noastre. Mii de tineri — fii ai oamenilor muncii — s'au prezentat la aceste examene, căci regimul nostru de democrație populară le-a deschis larg porțile învățământului de toate gradele.

Pe vremea blestematului regim burghezo-moșieresc, rareori se puteau apropia de universitate fiii oamenilor muncii. Taxele, întreținerea la oraș, făceau ca școala să fie accesibilă doar fiilor de bani gata, fiilor de exploatatori, care la rândul lor se pregăteau în universități să fie tot exploatatori ai poporului muncitor.

Față de 41 de facultăți cu 26.000 studenți cât erau în trecut în țara noastră, astăzi avem 153 facultăți cu 55.000 de studenți. Partidul și Guvernul vin în ajutorul celor studioși prin burse de Stat. Anul trecut, din cei 48.600 de studenți, 25.000 au avut burse. In unele facultăți, bursele cuprind 100% din numărul studenților. Anul acesta numărul burselor va fi și mai mare. In facultăți tineretul nostru studios învață pentru a deveni cadre pregătite de conducere în tehnică, știință, învățământ etc., constructori pricepuți ai socialismului, vajnici luptători pentru pace.

Grațierea unui număr de 2.283 condamnați

La propunerea Consiliului de Miniștri, Prezidiul Marii Adunări Naționale a dat un Decret pentru grațierea unui număr de 2.283 condamnați.

Cei grațiați au dat dovadă, prin buna lor purtare, că pot deveni folositori societății.

Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale, exprimând tăria regimului nostru de democrație populară, creează pentru cei grațiați condiții de a se încadra în viața constructivă a oamenilor muncii din țara noastră. (Agerpres).

Comemorarea marelui scriitor și luptător Henri Barbusse

Cu prilejul comemorării a 15 ani dela moartea marelui scriitor francez, Henri Barbusse, Joi după amiază, tov. prof. univ. Nestor Ignat a conferențiat la Biblioteca Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, despre: „Henri Barbusse, mare scriitor și luptător pentru pace". (Agerpres).

Festivaluri organizate de Uniunea Populară Maghiară pentru Fondul Mondial al Păcii

In cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R., Uniunea Populară Maghiară organizează Duminică 3 Septembrie a.c. la Arenele Libertății, două festivaluri artistice — unul la orele 16 iar celălalt la orele 20 — la care își vor da concursul artiști ai Operei Maghiare din Cluj și ai Teatrului Secuesc din Tg. Mureș.

Sumele realizate la aceste spectacole vor fi subscrise la Fondul Mondial al Păcii.

Dela Universitatea serală de marxism-leninism de pe lângă C. C. al P. M. R.

Universitatea serală de marxism-leninism de pe lângă C.C. al P.M.R. aduce la cunoștința tovarășilor care nu au luat parte la seminarul de recapitulare, la sfârșitul anului școlar 1949/1950, să se prezinte pe ziua de 4 Septembrie a.c. la seminarul de recapitulare de marxism-leninism și pe ziua de 6 Septembrie a.c. la seminarul de recapitulare la economie politică.

Seminarele se vor ține la orele 18 în clădirea școlii superioare de științe sociale A. A. Jdanov.

Către cititori

A apărut la București nr. 35 (95) al ziarului „PENTRU PACE TRAINICĂ, PENTRU DEMOCRAȚIE POPULARĂ!".

Ziarul desbate sistematic probleme internaționale, problemele luptei pentru pace și democrație, împotriva atâtătorilor imperialiști la război.

Ziarul popularizează deasemenea experiența muncii partidelor comuniste și muncitorești, informează asupra vieții și luptei oamenilor muncii din țările capitaliste, din țările de democrație populară și din U. R. S. S.

Ziarul duce o luptă consecventă pentru triumful ideilor internaționalismului proletar, constituind un isvor important de informare pentru activul larg de partid, al partidelor comuniste și muncitorești și pentru cercurile progresiste din lume.

In ziar se publică regulat articole scrise de fruntași ai mișcării comuniste internaționale, activiști de partid, oameni de știință, economiști, reprezentanți de vază ai presei democrate.

Actualmente ziarul apare săptămânal în 15 limbi: rusă, franceză, engleză, germană, chineză, polonă, bulgară, cehă, română, italiană, ungară, spaniolă, albaneză, suedeză, coreeană.

In țara noastră, mii de activiști de partid, intelectuali, muncitori și alți oameni ai muncii citesc regulat acest ziar.

TOVARĂȘI! INMULȚIȚI NUMĂRUL CITITORILOR ZIARULUI „PENTRU PACE TRAINICĂ, PENTRU DEMOCRAȚIE POPULARĂ!".

Abonamentele se pot face la redacția ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!" și la librării. Se găsește de vânzare la toate chioșcurile și oficiile poștale.

Pentru o mai largă răspândire în masse a complexului sportiv G. M. A.

Zilele trecute a avut loc o ședință a Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport (C.C.F.S.) de pe lângă Consiliul de Miniștri. Ședința a avut ca scop să analizeze munca depusă pentru introducerea în massă a Complexului Sportiv de Stat „Gata pentru Muncă și Apărarea R.P.R. (G.M.A.). Atât în raportul prezentat cât și în discuții s'au arătat măsurile care au fost luate pentru punerea în aplicare a Hotărîrii Consiliului de Miniștri din 14 Aprilie 1950 în legătură cu complexul G.M.A. Au fost înființate 74 comisii de control G.M.A. pe țară: In cadrul unor colective sportive din întreprinderi și de pe lângă baze sportive s'au constituit comisii de pregătire și examinare G.M.A. Unele din aceste comisii, cum sunt cele din județele Alba, Cluj, Maramureș, Putna desfășoară o muncă rodnică. Deasemeni s'au înființat în cadrul unor colective sportive, secții speciale G.M.A. Până la începutul lunii August s'au înscris la complexul G.M.A. peste 100.000 de aspiranți. Județe fruntașe în această privință sunt: Buzău, Ilfov, Dâmbovița, etc. In unele județe și orașe au început antrenamentele de control iar în 27 de județe concursurile pentru trecerea normelor de natație și cursa cu obstacole.

In cadrul ședinței au fost scoase la iveală numeroase și serioase lipsuri ale activității în direcția introducerii complexului G.M.A. Deși bun început instruirea tovarășilor trimiși în țară să prelucreze importanța complexului G.M.A. s'a făcut superficial, ceeace a provocat multe confuzii. Multe C.C.F.S. județene și orășenești nu acordă o atenție destul de mare problemei complexului G.M.A. La București majoritatea comisiilor de pregătire și examinare G.M.A. sunt constituite numai pe hârtie. Numeroase județe ca Ialomița, Iași, Rădăuți, Teleorman, Vaslui, Sibiu, etc. au rămas cu totul în urmă în ceeace privește numărul aspiranților înscriși. In munca de popularizare a complexului nu s'a arătat clar ce are de făcut un om al muncii pentru a deveni aspirant și apoi purtător al insignei G.M.A.

O subapreciere a complexului G. M. A. s'a observat și în cadrul mișcării sportive sindicale — principala bază de massă a introducerii complexului. Secția sportivă C.G.M. a făcut prea puțin pentru întărirea colectivelor sportive și axarea activității lor pe complexul G.M.A. Așa se explică deci din circa 3000 de colective numai 240 au secții de pregătire G.M.A.

In concluzii raportul subliniază că pe zi ce trece complexul G.M.A. pătrunde tot mai adânc în masse dar că munca depusă până acum nu a fost în întregime la înălțimea sarcinii puse de către Partid în fața C.C.F.S. și a organizațiilor de massă, de a face din COMPLEXUL G.M.A. BAZA SISTEMULUI DE EDUCAȚIE FIZICA DIN R.P.R.

Deși raportul a arătat o serie de realizări și lipsuri el n'a făcut însă o analiză adâncă, politică a muncii depuse. A fost mai mult un bilanț statistic și tehnic. In plus raportul nu a propus soluții concrete de îmbunătățire a muncii și nu a arătat măsurile care s'au luat între timp pentru înlăturarea lipsurilor. Discuțiile au arătat că raportul a fost, în afară de aceasta, incomplect, chiar în ceeace privește cifrele. Totuși, ședința C.C.F.S. a fost o ședință rodnică deoarece ea s'a terminat cu adoptarea unor hotărîri menite să ducă la o îmbunătățire grabnică a muncii pe linia complexului G.M.A. Astfel C.C.F.S. a hotărît să se prelucreze din nou în toată țara sarcinile muncii de introducere în massă a complexului G.M.A.; secția sportivă C.G.M. să instruiască colectivele în direcția înființării de Comisii de pregătire și examinare precum și de secții speciale G.M.A.; colectivele sportive să-și adapteze programele la probele G.M.A.; munca de control să fie adâncită și intensificată; resursele locale să fie folosite din plin pentru înzestrarea colectivelor cu materiale pentru cursa cu obstacole și alte probe; să se dea atenție deosebită județelor rămase în urmă și îndeosebi județului Sibiu; să se întocmească din timp planul de muncă pentru iarnă; C.C.F.S. locale să facă un plan de cuprindere a marilor întreprinderi în cadrul complexului G.M.A.; propaganda prin presă și alte mijloace să fie intensificată; în cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace să fie antrenați un număr cât mai mare de aspiranți la insigna G.M.A., etc.

Problema principală în momentul de față este ca C.C.F.S. să traducă în viață aceste hotărîri, să urmărească îndeaproape executarea lor. U.T.M. și C.G.M. au datoria să dea tot sprijinul ca munca de atragere a tineretului și a oamenilor muncii la complexul G.M.A. să dea roade cât mai mari în cel mai scurt timp.

Comitetelor și organizațiilor de partid le revine sarcina de a îndruma și sprijini îndeaproape munca organelor C.C.F.S. și a organizațiilor de massă și de a îndemna pe oamenii muncii — și în primul rând pe membrii de partid — să participe cu elan la antrenamentele și probele complexului G.M.A. Numai astfel va putea lua un avânt și mai mare mișcarea noastră sportivă chemată să călească și să pregătească pe oamenii muncii pentru munca de construire a socialismului și de apărare a Patriei, pentru măreața luptă de apărare a păcii.

O școală nouă clădită de școlari

Pe vremuri exista la Târgu Mureș un parc mare, umbros cu castani și flori, învecinat cu o bogată livadă de pomi. Aci se plimba și petrecea două-trei luni pe an familia industriașului Bürger. Cei care au fost copii în vremea aceea își mai amintesc de un paznic rău și de o haită de câini fioroși, care vegheau ca nu cumva o floare să fie cântită din loc, ca nu cumva vreun copil din sărăcăciosul cartier ce înconjoară de jur împrejur grădina să ia vreun măr.

Astăzi și aici ca în toată țara s'au petrecut mari schimbări. Minunatul parc cu castani umbroși a fost dat poporului muncitor. Copiii nu se mai uită cu teamă spre pomii minunați din grădină, ci se joacă nestingheriți în umbra lor.

Intr'o zi de sfârșit de Mai al acestui an, au intrat în grădină o mulțime de tineri în vârstă de 14-15 ani, îmbrăcați în salopete și purtând pe cap șepci, care arătau că sunt elevi ai școlii profesionale de construcții. Aduceau cu ei casmale și sape, mistrii și ciocane, împingeau roabe. Au prins a măsura terenul, apoi cei cu casmale și hârlețe au început să sape șanțuri pentru temelii de beton. Își ridicau noul lor local de școală: o clădire cu 2 etaje, cu 9 săli de curs și alte sălițe, cu instalații moderne. Aproape că nu-ți vine să crezi. Dela temelie până la ultima țiglă de pe acoperiș să fie ridicată o asemenea clădire numai de către elevi, care abia de un an au luat în mână mistria și ciocanul de zidar? Da, ăștia-i adevărul. Pe vremuri, după trei ani de ucenicie, un zidar abia avea îndrăzneala să lucreze un zid drept. Colțurile le făceau meșteri bătrâni.

Șantierul elevilor se asemăna cu un furnicar. Glasuri vesele, chipuri luminate de bucuria unei copilării fericite, mișcări iuți, vii. Iată-i cărând mortarul. La jumătatea scării s'au oprit să se odihnească. De pe buzele lor pornește un cântec tineresc. In altă parte, un lanț neîntrerupt de elevi urcă cărămizile până sus, pe creasta zidurilor, unde unul pune mortarul, altul aduce cărămida, al treilea o așează. Și lucrul merge strună, cu cele mai bune rezultate. Au învățat să folosească metoda sovietică de zidărie. Cele 4 grupe care zidesc școala au reușit să facă în cinci ore câte 15 m. c. de zid, în vreme ce meșterii care lucrează după vechea metodă fac în 8 ore 2 metri cubi de zidărie.

In fiecare zi se schimbă între ei, cei care așează cărămizile, pentru ca fiecare să-și însușească cât mai bine meșteșugul. A ajuns la rând și Borzás Jenő. Tânărul acesta se trage din familia unui țăran sărac din Gălățeni. Acasă mai are încă trei frați. Un jugăr și jumătate de pământ cât are tatăl său nu dă atâta rod cât să ajungă pentru hrana familiei. Din cea mai fragedă copilărie a trebuit micul Jenő să meargă la prășit cucuruz pe ogorul chiaburului Kuty Karoly, ca să-și ajute părinții. De învățat nici vorbă.

— „Când s'a auzit în sat de școala asta, n'am mai stat pe gânduri. Să învăț a fost de mult dorința mea cea mai fierbinte. Asta zic și eu școală! Poți să înveți bine, repede și fără să cheltuiești niciun ban" — zice el zâmbind.

Bandi Ianoș învață dulgheria. Acum așează scândurile pentru cadrele de turnat beton. E unul din cei mai buni elevi ai școlii profesionale de construcții. A terminat anul I cu media 9,93. Părinții săi — țărani săraci — nu prea au vrut să-l lase singur, departe de casă. In inima tânărului însă setea de învățătură nu putea fi ogoită. El și-a luat într'o zi de toamnă cufărașul cu schimburi, pâine pentru o zi de drum și a pornit spre Târgu Mureș. S'a prezentat la examenul de admitere și a ieșit printre primii.

Erdély Rozalia, o fetișcană de vreo 15 ani, este una dintre cei mai harnici zidari și una dintre cele mai bune eleve. Se gândește mult la viitor.

— „Clădim o școală unde vor veni copii de muncitori și de țărani muncitori ca să învețe cum să construiască fabrici, locuințe muncitorești, teatre și spitale" — spune ea. „Așa luptăm noi pentru pace, așa ne apărăm dreptul nostru la învățătură".

Studiu, voință de a învinge, dragoste de muncă! Iată fericita copilărie a tinerilor din Republica Populară Română. O școală clădită de școlari, minunat simbol al lumii noi ce se construește azi în țara noastră.

Radu Lupu

RECENZIE

Pentru pace trainică, pentru democrație populară!

Nr. 35 (95)

La 1 Septembrie a apărut la București numărul 35 (95) al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!" Articolul de fond al ziarului, intitulat „Lupta popoarelor din Asia de Sud-Est pentru libertate și independență națională", vorbește despre succesele mișcării de eliberare națională a popoarelor din Asia de Sud-Est, succese care sunt un rezultat al deșteptării active a conștiinței lor naționale. Aceste succese au devenit posibile în urma victoriilor de importanță istorică mondială ale Uniunii Sovietice, ale țărilor de democrație populară și ale mișcării muncitorești internaționale, în urma întăririi generale a lagărului păcii, democrației și socialismului.

„Imperialismul american care a proclamat pe față orientarea sa tâlhărească spre cucerirea dominației mondiale, acționează ca un jandarm și ca un călău al popoarelor din Asia de Sud-Est. Linia politicii externe a imperialismului american se bazează pe ideea falsă că țările Asiei de Sud-Est pot să fie supuse repede, iar apoi, folosind teritoriul lor ca o bază de atac, să fie subjugat marele popor chinez, să fie subjugate popoarele din întreaga Asie" — se arată în articolul de fond.

Intervenția Statelor Unite în Coreea, întreprinsă cu scopul de a opri mișcarea de eliberare a popoarelor din Asia de Sud-Est, a întâmpinat voința fermă și unitară de independență națională și libertate a poporului coreean.

„Cu cât imperialismul american comite mai multe atrocități și cu cât se înfurie mai mult, cu atât mai mult se trezește hotărîrea de luptă a tuturor popoarelor dornice de libertate și independență".

Lupta pentru eliberarea națională este o cauză de o necesitate vitală, o cauză sfântă și dreaptă a tuturor popoarelor din Asia de Sud-Est — scrie ziarul. Numai rezistența armată, numai lupta armată hotărîtă împotriva cotropitorilor străini, împotriva reacțiunii interne și împotriva trădătorilor poporului pot asigura libertatea și independența națională a țărilor din Asia de Sud-Est.

In pagina întâia, ziarul publică un grupaj de informații sub titlul „Intreaga omenire progresistă cere încetarea atrocităților monstruoase ale intervenționiștilor americani în Coreea", precum și articolul lui Jorge Amado — „Datoria noastră supremă" — care, în legătură cu ședința juriului Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii ținută în August la Praga și consacrată selecționării lucrărilor în vederea decernării de premii instituite de Congresul dela Paris, se ocupă de menirea oamenilor culturii: lupta pentru pace.

In articolul său, intitulat „Agresiunea armată a imperialismului american în Coreea", Gus Hall, secretar al Comitetului Național al Partidului Comunist din U. S. A., arată că situația internațională de astăzi s'a schimbat: imperialismul american a trecut dela stadiul pregătirilor intense de război la stadiul de agresiune armată fățișă. Această politică de agresiune armată fățișă nu se mărginește la Coreea și Asia, arată Hall. Agresiunea aceasta constitue trăsătura esențială a politicii externe americane. In continuare, autorul analizează în amănunt sarcinile muncii cu massele a Partidului Comunist din Statele Unite și răspunde la o serie de întrebări ce frământă în prezent poporul american.

Autorul consideră că singura cale reală prin care America poate să iasă din aventura începută de către imperialismul american în Coreea, este schimbarea politicii externe a guvernului, ceeace înseamnă sau retragerea vremelnică în urma presiunii din partea poporului, sau schimbări mai radicale în compoziția guvernului, ceeace iarăși nu se poate face decât de către însuși poporul american.

Această politică poate fi schimbată, scrie G. Hall, „numai în urma desvoltării mișcării pentru pace și creșterii forțelor democratice în propria noastră țară".

Autorul arată greutățile pe care le întâmpină imperialismul american în aventura pe care a început-o în Coreea, loviturile date politicii externe a Statelor Unite de mișcarea crescândă de eliberare din Asia și țările Pacificului, precum și greutățile pe care le întâmpină în prezent imperialismul și în Europa. Toate acestea dovedesc falimentul politicii externe a Statelor Unite.

Analizând mai departe importanta chestiune a însemnătății luptei pentru pace în momentul de față, G. Hall scrie:

„Trebue să declarăm clar că lupta pentru pace, așa cum este ea concepută de marxiști, nu înseamnă acceptarea unui statu-quo, nu înseamnă acceptarea robiei coloniale și amânarea luptei pentru socialism. Niciodată n'am înțeles noi astfel lupta pentru pace și aceasta nu putea fi niciodată o concepție marxistă, deoarece o asemenea concepție ar fi însemnat dobândirea păcii cu prețul acceptării robiei.

Pacea poate fi păstrată numai cu condiția progresului social, numai dacă poporul va avea dreptul să hotărască singur soarta lui".

In concluzie, autorul expune concret sarcinile folosirii tacticii frontului unic și ale desfășurării muncii cu massele, sarcinile luptei pentru pace ca sarcină centrală a Partidului, a lărgirii acestei mișcări sub lozinca „Jos mâinile de pe Coreea!"

„Oamenii muncii din lumea întreagă urmăresc cu deosebită atenție cele ce se petrec în Statele Unite. Și este de înțeles acest lucru. Tot ce facem, oricât de puțin ar fi, are un ecou în lumea întreagă și însemnătatea acestui lucru se răspândește dincolo de hotarele noastre naționale. Trebue să înțelegem răspunderea noastră în acest sens" — scrie G. Hall.

In articolele „Oamenii muncii din Franța își apără revendicările imediate" de André Lunet, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, și „Oamenii muncii din Genova luptă pentru pace, muncă și libertate" de Secondo Pessi, membru al C. C. al Partidului Comunist Italian, secretarul Comitetului Regional Liguria, se arată lupta oamenilor muncii din Franța și Italia împotriva politicii de pregătire a unui nou război, politică legată de agravarea mizeriei și înrăutățirea continuă a situației masselor muncitoare, politică pe care o duc guvernul francez și cel italian sub presiunea imperialismului american, cu ajutorul și participarea activă a socialiștilor de dreapta.

„Gaullistul Pleven, socialistul de dreapta Guy Mollet, Schuman, membru al M.R.P., și majoritatea parlamentară care-i sprijină — scrie în articolul său André Lunet — sunt unanim de acord să treacă pe umerii clasei muncitoare cheltuielile legate de politica de război pe care o duc. El sprijină pregătirea unui complot gaullist împotriva libertății și păcii.

Pentru a realiza politica de război, ei merg tot mai departe pe drumul fascizării statului, intensifică represiunile împotriva muncitorilor activiști și partizanilor păcii. Dar partizanii păcii își continuă lupta. De pildă, docherii din Rouen au organizat a 14-a acțiune împotriva încărcării materialului de război destinat Indochinei, și lupta lor nu slăbește!"

Oamenii muncii din Franța n'au altă sarcină mai urgentă decât aceea a înfăptuirii unității pentru ca prin această unitate și prin luptă să obțină o schimbare a politicii existente, să obțină crearea unui guvern care să satisfacă revendicările oamenilor muncii și să ducă o politică a păcii, a libertății și a independenței naționale — spune Lunet.

In articolul său, Secondo Pessi vorbește despre lupta dârză a oamenilor muncii din regiunea Liguria și, în special, a celor din provincia Genova, împotriva crizei economice mereu crescânde, împotriva șomajului și mizeriei, care sunt un rezultat al politicii de slugărnicie față de imperialismul american agresiv, duse de guvernul italian prin intermediul „planului Marshall" și al pactului Atlantic.

In fruntea mișcării larg desfășurate a partizanilor păcii se află clasa muncitoare, arată S. Pessi. In ciuda încercărilor poliției de a împiedica strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm, activitatea partizanilor păcii se intensifică; paralel cu munca de propagandă se desfășoară pe scară largă munca organizatorică — în provincia Genova au și fost organizate 1.523 comitete pentru pace. Din comitete fac parte comuniști, socialiști, democrați creștini de stânga, republicani și oameni fără partid.

Ziarul mai publică articolul lui Walter Ulbricht, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, articol intitulat „Planul cincinal al Republicii Democrate Germane".

Planul cincinal pe 1951-1955 elaborat de P.S.U.G. și aprobat de guvernul Republicii Democrate Germane prevede dublarea producției industriale de pace în comparație cu nivelul anului 1936.

„Realizarea acestui plan va arăta că, pe baza orânduirii noastre democratice antifasciste — este posibil să se obțină un ritm de creștere anuală medie a producției care nu poate fi realizat în vreo țară capitalistă — scrie W. Ulbricht.

Planul se întemeiază pe raporturile de prietenie și pe colaborarea economică cu Uniunea Sovietică și cu alte țări din lagărul democrației și al păcii.

„Politica guvernului Republicii Democrate Germane dă întregului popor german dovada că toate problemele care au o importanță vitală pentru poporul german pot fi rezolvate, dacă toate le hotărăște poporul și nu guvernatorii anglo-americani și lacheii lor — clica incapabilă a lui Adenauer" — arată W. Ulbricht.

„Pilda unei munci pașnice, cinstite va avea influență hotărîtoare asupra clasei muncitoare și asupra populației din Germania occidentală. Ele își vor da seama cine sunt prietenii și cine sunt dușmanii poporului german. Deaceea planul cincinal este totodată un plan de luptă pentru a înlătura scindarea Germaniei, pentru a stabili unitatea Germaniei. Prin urmare, el corespunde în întregime și pe deplin intereselor vitale ale poporului german".

Autorul citează cifre care caracterizează conținutul planului cincinal. Conform planului, venitul național va spori cu 60% în comparație cu 1950; pentru învățământul public și pentru desvoltarea culturii se vor aloca în 1955 fonduri cu 40% mai mari decât în 1950; numărul tractoarelor va spori în acești cinci ani dela 11.950 la 37.500.

„Planul cincinal își pune drept scop să înfrângă definitiv starea de înapoiere culturală și degradarea culturii — moștenire a dominației monopoliștilor și junkerilor germano-fasciști — și să desvolte o cultură germană înaintată pentru întreaga noastră Patrie", se arată în articol.

„Noi dăm exemplu de construcție pașnică, arătăm în practică că există toate condițiile pentru crearea unei Germanii unite, pașnice, democratice, a unei Germanii puternice prin faptul că oamenii ei dau o producție de calitate superioară, a unei Germanii puternice prin nivelul ridicat al învățământului, prin succesele științei și printr'o prietenie trainică, indestructibilă cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară" — scrie în încheiere W. Ulbricht.

Ziarul mai cuprinde articolul intitulat „Munca cu lectorii" — verigă nodală a învățământului de partid" de Elena Kozlowska, membră a C. C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez; Manifestul Partidului Comunist Brazilian — „Programul frontului democratic al eliberării naționale"; Note politice de Jan Marek: „Revelația lui Mac Arthur", Ucigașii sub protecția B.B.C.-ului și a Vaticanului", „Alianța dintre leaderii laburiști și clica lui Tito", „Cum s'au speriat reacționarii englezi de o minge de foot-ball", precum și numeroase informații.

VIAȚA DE PARTID

Să desvoltăm spiritul de inițiativă în munca de partid

Principiul organizatoric de bază al Partidului nostru este centralismul democratic. Bazându-se pe o disciplină de partid tot mai puternică, pe îndeplinirea nesovăitoare a hotărîrilor organelor superioare de partid de către organele inferioare, centralismul democratic nu numai că nu înăbușă inițiativa organelor inferioare ci presupune tocmai întărirea și desvoltarea spiritului de inițiativă în munca de partid.

Organizațiile de partid nu trebuie așa dar să se mărginească la așteptarea indicațiilor de sus, pentru soluționarea fiecărei probleme cu care se întâlnesc pe teren. Ele trebuie să aibă o atitudine creatoare și nu mecanică față de directivele primite, să desfășoare o largă inițiativă pentru găsirea celor mai bune metode și mijloace, care să asigure înfăptuirea în viață a directivelor și liniei Partidului.

Să analizăm prin această prismă activitatea organizației de partid a uzinei metalurgice „Vulcan". Dă dovadă comitetul de partid dela „Vulcan" de inițiativă proprie? Desvoltă el inițiativa massei pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i stau în față?

Pentru desvoltarea inițiativei creatoare, este necesară în primul rând cunoașterea de către activiștii de partid a problemelor ce preocupă unitățile și colectivele pe care le conduc: problemele vieții de partid, ca și problemele economice, de ridicare a nivelului de trai, etc. Este necesară deasemeni, ridicarea nivelului politic al activiștilor, numai astfel ei putându-se orienta în mulțimea problemelor care se ridică.

O altă condiție esențială pentru desvoltarea inițiativei creatoare este și legătura cu massele, cu munca practică vie. Comitetul de partid dela uzinele „Vulcan", se străduește continuu să cunoască problemele întreprinderii. El are o strânsă legătură cu membrii de partid și cu massa muncitorilor din uzină. Pe baza muncii stăruitoare duse în mijlocul masselor, comitetul a izbutit să desvolte larg întrecerea socialistă și să sesizeze repede o seamă de greutăți ivite în lupta pentru Plan, intervenind prompt pentru rezolvarea lor. Nu de mult procentul de rebuturi începuse să crească în mod îngrijorător în uzină. Primii s'au sesizat muncitorii dela secția montaj, care, din cauza numărului mare de piese rebutate, venite dela secția mecanică, nu-și mai puteau îndeplini programul. Dar la rândul lor, muncitorii dela mecanică primeau piese rebutate dela turnătorie. Din cauza goanei după cantitate a câtorva turnători, care se amețeau cu succese eftine, turnătoria devenise principala sursă de rebuturi. Ce era de făcut în această situație? Comitetul de partid s'a sfătuit cu membrii de partid și cu muncitorii din toate cele trei secții. Trebuia pusă în acțiune întreaga forță a opiniei publice din fabrică împotriva acelor muncitori lipsiți de simțul răspunderii, care dădeau rebut. Așa a și făcut comitetul de partid. Dar cum?

La îndrumarea sa, membrii de partid dela secția montaj au montat o targă, pe care au pus rebuturile, au împodobit targa cu lozinci care combăteau munca de mântuială și au pornit cu alai la secția mecanică, la lăsarea lucrului. Alte rebuturi s'au încărcat aci pe targă — piese rebutate la turnătorie — și convoiul a pornit mai departe cu și mai mare alai, spre turnătorie. Nu e greu de închipuit cum s'au simțit muncitorii turnători când au văzut convoiul și au priceput despre ce era vorba.

Tov. Nițoiu, secretarul organizației de bază dela montaj, și agitatorii Jalavoi și Mosneagă dela mecanică au luat pe rând cuvântul, arătând pe scurt tovarășilor lor turnători, unde duce munca lor neglijentă și nepăsătoare față de avutul obștesc. Au răspuns din partea turnătorilor tov. Anghel, Lupașcu și Suhovski, care, acolo, în fața fabricii întregi adunate, și-au luat angajamentul să lupte hotărît pentru stârpirea rebuturilor.

Pe loc s'a și constituit o brigadă complexă, cuprinzând muncitori dintre cei mai buni din toate cele trei secții, care s'au angajat să vegheze la lichidarea rebuturilor. Și într'adevăr rebuturile au scăzut atunci, la procentul minim. Un asemenea rezultat nu s'ar fi obținut dacă comitetul de partid ar fi privit într'un mod mecanic sarcina luptei împotriva rebuturilor și ar fi așteptat numai directive de sus, așa cum a scris poetul Maiakovski, biciuind astfel de deprinderi proaste în munca de partid:

„Decè să privim departe?
Să stăm, aștepiând circulara!
De ce să ne mai gândim
și noi
Dacă se gândesc
conducătorii?"

Nu este însă deajuns ca organul conducător de partid să aibă inițiativă. Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor mari puse de Partid, organul conducător de partid trebue să trezească inițiativa creatoare a membrilor de partid și a masselor, să le ajute să gândească și să acționeze astfel încât ele să ridice în fața comitetului de partid chestiuni urgente și chiar să treacă la rezolvarea lor, când acest lucru e posibil. Instructorii au un mare rol în această privință. Instructajul nu trebue să fixeze detaliile unei acțiuni, tocmai pentru a nu omorî inițiativa. Comitetul de partid dela „Vulcan" și-a îndreptat atenția în primul rând înspre birourile organizațiilor de bază. Părăsind vechea metodă, criticată de C.C. al Partidului a fixării generale și mecanice a ordinei de zi de sus — metodă care înăbușea inițiativa secretarilor și a birourilor organizațiilor de bază—comitetul de partid dela „Vulcan" a început o muncă temeinică de instructaj cu birourile, cu scopul de a le ajuta să se orienteze potrivit situației și să înscrie în ordinea de zi a adunărilor de partid problemele cele mai arzătoare ale locului de muncă.

Astfel, pe baza analizei amănunțite a situației din secție, biroul organizației de bază dela secția cazangerie, și-a fixat printre altele, la ordinea de zi a unei adunări, problema măsurilor de luat pentru evitarea accidentelor de muncă. La organizația de bază a 8-a, unde exista o delăsare în activitatea cercului de politică curentă, biroul a înscris tocmai această problemă pe ordinea de zi. In organizația de bază a turnătoriei, unde disciplina în muncă lăsa de dorit, a fost înscrisă pe ordinea de zi problema disciplinei în muncă.

Când în secția montaj s'au produs, în rândurile tinerilor veniți pentru recalificare, unele abateri dela morala proletară și acte de indisciplină, care împiedicau bunul mers al muncii în secție, tov. Nițoiu, secretarul organizației de bază, a luat inițiativa convocării deîndată a unei scurte ședințe operative a biroului, împreună cu comitetul sindical de secție. S'a hotărît ca în aceeași zi să se țină o adunare fulger în secție, în care abaterile în cauză să fie supuse discuției colectivului. Critica sănătoasă a tovarășilor de muncă a dat serios de gândit celor vinovați și i-a ajutat să-și lichideze lipsurile.

In acelaș fel a procedat, cu altă ocazie, biroul organizației de bază Nr. 2, dela cazangerie, care a pus în discuția colectivului succesul inovației tov. Pocaliuc Chirilă. Pentru ca spiritul de inițiativă să se poată manifesta din plin în munca de partid, este absolut necesar ca sarcinile să fie bine precizate și să se stabilească răspunderea personală a fiecărui comunist. In această privință, mai sunt încă serioase lipsuri în activitatea organizației de partid dela „Vulcan".

Se mai întâmplă să se mai întâmple încă odată că oricât de interesante ar fi inițiativele și oricât de utile, ele nu vor duce la niciun rezultat, dacă nu sunt sprijinite continuu printr'o temeinică muncă organizatorică. Asemenea soartă a împărtășit-o nu demult chiar o inițiativă a secretarului comitetului de partid. Pentru a susține și lărgi mișcarea inovatorilor, care începuse să se desvolte în fabrică, el a propus — și propunerea a fost adoptată — să se creeze în fabrică un cerc al inovatorilor, care să studieze cărți tehnice sovietice, și să atragă la studiu și alți muncitori. Doi tovarăși au primit sarcina să se ocupe cu formarea cercului. Dar în trucât nimeni nu a mai controlat îndeplinirea acestei hotărîri și nimeni nu le-a dat vreun ajutor în muncă celor 2 tovarăși, această inițiativă bună o căzut baltă.

In ultima vreme, comitetul de partid nu a perseverat în lupta împotriva rebuturilor; el a lăsat să slăbească munca politică în această problemă, fapt care a făcut ca rebuturile să crească din nou.

Organizațiile de partid au de tras învățăminte prețioase din experiența tovarășilor dela „Vulcan". Desvoltarea inițiativei creatoare în aplicarea directivelor și liniei Partidului este de cea mai mare importantă pentru ridicarea muncii de partid la nivelul sarcinilor mari ce stau în fața organizațiilor de partid.

Ada Gregorian

Cu ocazia celei de a 5-a aniversări dela proclamarea independenței naționale a Republicii Democrate Vietnameze, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, C. I. Parhon, a trimis o telegramă de felicitare președintelui Republicii Democrate Vietnameze, Ho-Chi-Min.

Deasemeni tovarășa Ana Pauker, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Externe, a trimis o telegramă de felicitare ministrului Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnameze, Huang-Minq Giam.

(Agerpres)

Domnului Trygve Lie
Secretar General al O. N. U.
Lake Success — New York

In numele a 6.500.000 muncitori organizați în Uniunea Internațională a Sindicatelor din Transporturi, protestăm cu indignare împotriva asasinatelor bestiale și persecuțiilor la care guvernul Greciei supune pe cei mai buni fii ai acestei țări, care au singura vină de a lupta curajos și cinstit pentru interesele vitale ale poporului lor.

Cu adâncă indignare am aflat că guvernul Greciei, ignorând în mod criminal toate hotărîrile O. N. U. cu privire la problema greacă, trimite în fața tribunalului militar 118 activiști sindicali care de 3 ani lâncezesc în închisori și lagărele morții.

Prin condamnarea aspră a oamenilor nevinovați, guvernul grec caută să înăbușe orice opoziție față de sângerosul regim de teroare care domnește în această țară.

Conștiința oamenilor cinstiți se ridică împotriva acțiunilor criminale ale cercurilor conducătoare grecești.

Exprimând voința milioanelor de muncitori din transporturi, cerem ca O.N.U. să impună încetarea teroarei în Grecia, cerem amnistie pentru toți luptătorii poporului, recunoașterea și respectarea drepturilor sindicale și libertăților democratice pentru oamenii muncii din Grecia.

Președinte, **Al. Drouard**

Secretar, **S. Moraru**

O telegramă în care este exprimat protestul față de sângeroasa teroare din Grecia a fost trimisă și primului ministru al guvernului monarho-fascist Venizelos. (Agerpres).

Salutul lui Jorge Amado adresat partizanilor păcii din R. P. R.

Marele scriitor brazilian și fruntaș al mișcării mondiale a partizanilor păcii, Jorge Amado, a transmis prin trimisul special al Agenției „Agerpres" la Praga, următorul salut adresat partizanilor păcii din R.P.R. care se pregătesc cu entuziasm pentru Congresul Comitetelor de luptă pentru pace.

„Salut frățește pe partizanii păcii din Republica Populară Română care luptă pentru apărarea păcii construind socialismul în Patria lor.

Semnând Apelul dela Stockholm pentru interzicerea armei atomice, partizanii păcii din R.P.R., alături de popoarele din lumea întreagă, ridică o stavilă de netrecut în calea intențiilor criminale ale atățătorilor la război.

Aceste semnături au împiedicat până acum utilizarea armei atomice împotriva eroicului popor coreean care luptă pentru independența națională.

Continuându-și lupta lor, partizanii păcii vor înfrânge definitiv pe bandiții imperialiști.

Salutând poporul Republicii Populare Române, eu știu că salut un popor care luptă pentru pacea și viitorul liber și fericit al omului".

Poporul muncitor din țara noastră cere încetarea criminalei agresiuni americane din Coreea

Telegrame de protest exprimând revolta populației muncitoare din țara noastră împotriva mârșavei agresiuni imperialiste din Coreea și bombardamentelor bestiale ale aviației americane, continuă a fi trimise din toate colțurile țării, Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.

Muncitorii, tehnicienii și funcționarii dela uzinele „Oțelul Roșu" din jud. Severin cer în telegrama adresată președintelui Consiliului de Securitate să se ia măsuri urgente pentru încetarea bombardamentelor sălbatice îndreptate asupra populației civile, instituțiilor de cultură, spitalelor, și pentru retragerea imediată a trupelor invadatoare, care vor să impună poporului coreean jugul imperialist.

Muncitorii organizați în sindicate din orașul și județul Cluj, unindu-și protestul lor cu acela al oamenilor cinstiți din întreaga lume, scriu Consiliului de Securitate:

„Noi, care ne găsim antrenați în munca pașnică de construire a unei țări noi, fără exploatare, ne solidarizăm cu lupta poporului coreean pentru libertate, independență și o viață mai bună și cerem energic încetarea imediată a războiului de distrugere și agresiune din Coreea, prin retragerea trupelor invadatoare americane. Condamnăm crimele imperialiștilor americani care au distrus mii de vieți ale oamenilor pașnici coreeni".

In telegrama adresată Consiliului de Securitate, slujitorii bisericii ortodoxe din județul Prahova, exprimându-și indignarea împotriva asasinării de către aviația americană a populației pașnice din Coreea, scriu: „Ne unim protestul nostru cu al tuturor oamenilor iubitori de pace din întreaga lume și condamnăm astfel de crime împotriva umanității. Cerem încetarea masacrelor și retragerea imediată a invadatorilor americani din Coreea".

Din numeroase alte orașe și sate ale țării, continuă a fi trimise în număr mare astfel de telegrame exprimând indignarea populației noastre muncitoare împotriva criminalei agresiuni americane din Coreea. (Agerpres).

Canibalii-limbuți fac pui

Dezvăluirile făcute de ministrul marinei U.S.A., Francis Matthews, asupra intențiilor politicii Statelor Unite de a porni un război neprovocat, ca și declarațiile generalului-călău Mac Arthur în legătură cu scopurile acaparatoare ale agresorilor americani în Taiwan și în restul Asiei de Sud-Vest, continuă să fie în centrul atenției opiniei publice americane. Străduania lui Truman de a repara „gafele" celor doi subalterni ai săi, care au dat pe față adevăratele țeluri ale guvernului Statelor Unite, și de a continua demagogia despre intențiile lui „pașnice" suferă un eșec deplin. Opinia publică știe că adevărul a fost spus de Matthews și Mac Arthur.

Aceasta o dovedește între altele și faptul că o serie întreagă de atățători la război s'au solidarizat cu declarațiile canibalice ale lui Matthews și Mac Arthur, confirmând prin aceasta că ele reprezintă punctul de vedere al cercurilor conducătoare americane. Comentatorul agenției France Presse, Fernand Moulier, reproducând opinia acestor cercuri, transmite din Washington: *„Ministrul marinei a declarat cu glas tare ceeace unele înalte personalități civile și militare discută în particular".* In favoarea tezei războiului neprovocat — arată comentatorul — s'au exprimat în mod public Harold Stassen, fost guvernator republican al statului Minnesotta, fost candidat la președinția Statelor Unite, și George Craig, șeful Legiunii Americane.

Același comentator arată că, deasemenea, declarațiile lui Mac Arthur privind cotropirea Taiwanului și extinderea agresiunii împotriva R. P. Chineze nu sunt izolate. Guvernatorul statului New York, faimosul atățător la război Thomas Dewey, într'o recentă cuvântare s'a pronunțat în același sens.

Cu declarația isterică a lui Mac Arthur s'a solidarizat și senatorul ultra reacționar Karl Mundt, care a afirmat că „guvernul american trebue să încurajeze rapoarte de felul celui pe care l-a adresat Mac Arthur" și că Acheson a comis o „eroare tragică" desaprobându-l, chipurile, pe Matthews.

Senatorul Kenneth Wherry, într'o declarație făcută se solidarizează și el cu ralul Mac Arthur, c spune el — este „în m știe ce trebue făcut în Orient".

Este semnificativ faptul deși Truman a oprit ca lui Mac Arthur să fie citit gresul veteranilor că era adresat, totuși re „U. S. News and Wor port", „Chicago Trib „Washington Star" l- blicat. In acest din ziar mesajul a apărut s titlu enorm: „Trebue s străm Formoza — spun Ar'hur".

Toate aceste ieșiri ist legătură cu cele două ții războinice, care au indignarea tuturor pa păcii, arată limpede că corespunș într'o total p de vedere ale hoardei i ce din Statele Unite și mascat pe deplin plan tâlhărești. Totodată ele scopul lor a fost înțeli rlei războinice și încerc a amenința și șantaja rele din țările satelite.

TELEGRAME EXTERI

Deschiderea Congresului Partizanilor Păci din Republica Polonă

VARȘOVIA 1 (Agerpres).— După cum transmite Agenția PAP, la 1 Septembrie s'a deschis în sala de festivități a Institutului Politehnic din Varșovia primul Congres al Partizanilor Păcii din Republica Polonă. Congresul va trece în revistă activitatea mișcării poloneze a partizanilor păcii, va trasa sarcinile sale de viitor și va alege tul Partizanilor Păcii publica Polonă, precu delegații la Congresul al Partizanilor Păcii.

Mesajul unui grup de prizonieri americani din Cor adresat Consiliului de Securitate

NEW YORK 1 (Agerpres). — TASS transmite:

Un grup de prizonieri de război americani din Coreea de Nord a adresat Consiliului de Securitate al O.N.U. un mesaj în care se spune între altele:

„Noi, ofițerii și soldații dintr'un grup de prizonieri de război americani din Coreea de Nord, vă adresăm acest apel pentru a preîntâmpina noi pierderi inutile de vieți omenești din partea ambelor părți ale actualului conflict din Coreea.

Intr'o serie de lupte, grup după grup de trupe americane au fost fie capturate, fie ucise, fie respinse. Bombardarea la întâmplare de către avioanele noastre, în urma căreia au fost uciși atâția locuitori nevinovați și au fost distruse atâtea spitale, școli și locuințe, nu a schimbat aproape deloc situația. Bombardarea și mitralierea la întâmplare nu au avut alt efect decât acela de a spori indignarea poporului coreean împotriva americanilor. Vedem zilnic cu ochii noștri cum avioanele noastre bombardează obiective fără importanță militară, iar noi înșine, încartiruiți într'un cartier de locuințe, suntem deasemenea expuși sălbaticelor atacuri aeriene americane.

In rândul trupelor americane, după cum putem spune din proprie experiență, circulau nenumărate svonuri alarmante și tendențioase. Unul dintre ele era că coreenii de Nord ucid pe toți aceia care se predau sau care sunt luați prizonieri. Falsitatea acestui svon este evidentă, din faptul că vă adresăm acum acest apel, vouă, compatrioții noștri. Astfel de svonuri dovedesc doar cât de puțin știam noi despre poporul coreean, despre interesele, năzuințele și țelurile sale. De când am fost luați prizonieri, ne-am bucurat de tratamentul cel mai uman. Suntem cazați într'o clădire modernă. Ne organizăm singuri bucătăria; primim trei mese pe zi, inclusiv pâinea, mese care ne satisfac pe deplin. Beneficiăm de asistență medicală permanentă în clădirea unde suntem încartiruiți.

Odată cu înfrângerea armatei lui Li Sân Man, lupta a devenit un război între coreeni și americani. Continuarea intervenției americane va duce la mari și inutile pierderi de vieți americane. Aceasta ar fi tragic și inutil.

Până nu este prea târziu, atâta timp cât mai sunt în viață cei care altfel vor pieri, Statele Unite trebue să-și retragă trupele din Coreea.

Ne adresăm vouă cu apelul de a lua toate măsurile necesare pentru încetarea imediată a acestei vărsări de sânge lipsite de sens.

Reprezentanții participanților la meetingul de protest al prizonierilor de război americani împotriva intervenției americane în Coreea:

maior J. Dunn, divizia 24, regimentul de infanterie 21; maior Dunham, divizia 24, regimentul 34; maior N. W. Lantpon, divizia 24, regimentul 34; maior C. T. Barter, divizia 24, divizionul 63 artilerie de câmp; căpitan D. R. Hendersohn, divizia 24, regimentul 21; căpitan A. H. Nugest, divizia 24, regimentul 52; căpitan medic Boyesen, divizia 24; căpitan G. W. Booker din infanteria marină; căpitan M. W. Green, divizia 24, divizionul 63 artilerie de câmp; căpitan W. B. Macomber, divizia 24, regimen locotenent H. E. Martiat 24, regimentul 34; loco A. Tomaszewski, divizi gimentul 34; locotenen Layton, din escadra de diere Nr. 28 a forțelor din Extremul Orient; l D. S. Sherman, regim aviație Nr. 8; locotenen Woolbertson, divizia 2 mentul 21; locotenent W man, divizia 24, regime locotenent W. Roundtree 24, regimentul 21; locot B. Zimmerman, divizia zionul 63 artilerie de câ tenent B. H. Grandbert 24, regimentul 27; locot Minietta, divizia 24, re 38; locotenent Y. A. Fo 24, regimentul 21; locote Thornton, divizia 24, re 24; locotenent Adams, d regimentul 34; locotene Bergman, divizia 24, re 34; locotenent E. Mayne zia 24, divizionul 63 ar câmp; locotenent I. C. divizia 24, regimentul tenent G. W. Krestanof 24, compania de recunoa cotenent B. F. Roth, div divizionul 11 artilerie locotenent R. W. Hartm zia 24, divizionul 52 ar câmp; locotenent A. H. divizia 24, regimentul 5 nent J. O. Peppe, divizi gimentul 52; locotenent I divizia 24, regimentul tenent W. Jester, div. 24, locot. W. Lewis, divizi gimentul 21; locotenent rakes, divizia 24, regim locotenent A. F. Pearso 24, divizionul 63 artil câmp; locotenent C. T din flota a 7-a a Statel

---

Se limpezesc apele în sat...

Chinuită și plină de suferințe a fost în trecut viața țăranilor muncitori din Pârlita-Teleorman. Satul lor, satele din jur, gemeau sub jugul moșierului Minică Belitoreanu. Câine turbat era Belitoreanu când mușca cu cravașa din carnea dijmașilor învoiți pe moșia lui. Dar parcă și mai turbate erau uneltele lui: Tudor Stanca, Dimancea sau Nedelea Pană. Nedelea Pană, agentul de percepție, se gudura ca o javră în fața boerului și a bogătanilor. Dela ei nu cerea niciodată impozite; dela cei săraci lua și cenușa din vatră.

Cu câtă ură își amintește Gheorghe Ilie de vremea când Nedelea Pană tăia și spânzura în sat. Ține minte ca acum: era într'o iarnă cumplită. Ger de crăpau pietrele. Viscolul adusese zăpada și o așezase în fața casei, cât gardul. In casă era frig. Paiele pentru foc și mălaiul erau pe sfârșite. Pe o asemenea vreme a venit la el perceptorul Nedelea Pană să-i ceară impozitul. Dar Gheorghe Ilie n'avea de unde să dea. Când i-a spus că n'are s'a repezit și i-a luat omului căldarea cu mămăliga de pe foc, tocmai când nevasta se pregătea s'o răstoarne. A aruncat mămăliga în zăpadă și a luat căldarea cu el.

Dar nu s'a mulțumit numai cu atât, i-a luat și gergevelele dela ferestre, lăsându-l cu copiii în bătaia viscolului. Trei zile a umblat Gheorghe după perceptor să-l roage să-i dea lucrurile înapoi. I-a cerut tâlharul un sac de grâu. Dar grâu n'avea Gheorghe nici de-o pâine, că-l luase boierul tot, de cu toamnă. Până la urmă i-a dat tâlharului cu chirie un pogon de pământ pe care l-a muncit tot cu săraci ca el. Rodul l-a luat tot perceptorul. Așa era pe atunci. N'avea săracul cui să se plângă. Jandarmul era al boierului. Primarul tot așa.

Primar în timpul războiului a fost Ilie Dimancea, vătaful de pe moșia Belitoreanului. Umbla călare prin sat, pe cei săraci îi bătea, îi jefuia, pe cei bogați îi ajuta să sugă mai mult sângele din sărăcime.

A strâns avere Dimancea jefuind satul. Dela Constantin Voicu a luat cu forța o pereche de cai „cu rechiziție", dela alții a luat grâu, porumb, vaci, coceni. Tot ce găsea. Pe nevasta lui Grigore Cojocaru a obligat-o să-i taie două nopți la coceni, dacă vrea să primească „ajutorul de concentrare". Pământul și-l muncea cu sărăcimea satului, fără să plătească. Era doar primar, puterea era în mâna stăpânilor lui.

A VENIT IN SAT STRUNGARUL COMUNIST VINTILA

...Era turbure și sbuciumată viața țăranilor muncitori din Pârlita, întocmai cum sunt apele Urluiului în primăverile ploioase când se umflă cu apa topită din zăpezi, amestecată cu pământul rupt de pe dealuri. Așa s'a scurs vremea până când în satele Teleormanului, în satele țării, au sosit gloriosii ostași ai Armatei Sovietice eliberatoare. Intr'o zi, era prin Februarie 1945, a venit la Pârlita un muncitor. Un strungar din București. Era comunist; îl trimisese Partidul să ajute țăranilor muncitori să scape de jugul boieresc. Oamenii l-au îndrăgit. I-au spus așa cum i-a îndemnat el: „Tovarășe Vintilă". Și el vorbea tot cu „tovarășe". Numai două zile a stat muncitorul comunist Vintilă în Pârlita, dar aceste zile nu le va uita satul niciodată. Tovarășul Vintilă a adunat sărăcimea satului și i-a vorbit de chemarea Partidului Comunist, prin care țăranii sunt chemați să ia în stăpânire pământurile boerești. Ei l-au ascultat și în frunte cu el au pornit cu plugul pe moșia Belitoreanului. Prima brazdă a fost trasă de comunistul Vintilă. Țin minte ca azi, ziua aceea de neuitat. In jugul boilor sta înfipt un steag roșu, făcut din basmaua unei fete.

După 6 Martie 1945, Partidul și Guvernul au venit cu legea reformei agrare. La conducerea comunei era de-acum un țăran muncitor.

S'a dus Belitoreanu din sat. Dar țăranii muncitori nu au scăpat încă de exploatare. In sat au rămas chiaburii, au rămas câțeii care trăiau bine la curtea boierului. A rămas Tudor Stanca, a rămas Anghel Popescu, Anghelina Anca, Dumitru Dragomir și alții care jefuesc mai departe țărănimea muncitoare. N'a fost ușor de luptat împotriva lor. Ei stăpâneau cooperativa. Neștiința, superstițiile și sărăcia domneau în sat. Încercau chiaburii să țină mai departe satul în chingi. Fostul vătaf boieresc Dimancea se strecurase în Partid și de aici punea tot felul de piedici.

Tudor Stanca jefuia mai departe pe Constantin A. Voicu și pe alții din sat. Nedelea Pană, perceptorul boieresc, otrăvea satul cu svonuri, continua să adune arvere. Tâlharul nu jefuia numai satul. L-a dus în sapă de lemn pe propriul său frate. 18 ani i-a muncit în curte Constantin Pană lui Nedelea. Până la urmă chiaburul l-a gonit pe Constantin și i-a luat și caii. Chiaburii Anghel Popescu, fost învățător, și Ion Iancu făceau bani din speculă cu făină. La cooperativă Gheorghe D. Nicolae, coadă de topor a chiaburilor, intrase ca vânzător. A furat 2.800.000 lei.

Dar Partidul a venit în ajutorul țărănimii muncitoare, a îngrădit și îngrădește pe chiaburi. Partidul i-a învățat pe țăranii muncitori că dușmanul lor cel mai aprig e acum chiaburul care trăiește în sat la ei, printre ei. Sunt tot mai mulți țărani muncitori care înțeleg că în sat sunt două tabere deosebite. In frunte cu comuniștii, ei luptă uniți pentru izolarea și demascarea chiaburilor.

Fostul vătaf boieresc Dimancea a fost exclus din Partid. Dela cooperativă a fost alungat omul chiaburilor Gh. Nicolae, și chiaburii Dumitru Negulescu și Dragomir Dumitru. Dela școală și dela căminul cultural a fost svârlit afară chiaburul Anghel Popescu. Acum la colectare chiaburul Tudor Stanca a fost obligat să predea Statului aproape o jumătate de vagon de grâu. Impozitele cele mari chiaburii le plătesc. Dimancea singur trebue să dea Statului peste 50.000 lei impozit.

Spumegă chiaburii de furie când văd că sunt tot mai mult îngrădiți. Turbează când văd că sunt tot mai mulți cei care se ridică contra lor. Incearcă cu tot felul de mârșăvii, să înșele mai departe țărănimea muncitoare. Ura lor se îndreaptă în special contra comuniștilor. Căci comuniștii sunt aceia care conduc cu hotărîre lupta. Ei sunt aceia care nu-l slăbesc o clipă din ochi pe chiabur. Ei sunt aceia care îi fac pe dușmani să simtă că în țara asta puterea este astăzi în mâna poporului muncitor și nu a jefuitorilor. Deaceea, chiaburul Ion Dimancea a atacat pe secretarul organizației de bază, noaptea la acesta în casă. Deaceea lui Petre Pană, agitator în organizația de bază, chiaburii i-au furat singurele două oi pe care le avea. Lui Dumitru M. Gheorghe, chiaburii i-au distrus pe câmp o jumătate de pogon cu porumb.

A TRECUT VREMEA TA CHIABURE!

Dar încercările chiaburilor sunt zădărnicite prin lupta tot mai necruțătoare a țăranilor muncitori în frunte cu comuniștii. Ele nu mai pot întuneca mintea țăranilor muncitori. Constantin A. Voicu l-a demascat cu curaj pe chiaburul Tudor Stanca, la care a robit ani și ani și care lansase svonuri despre colectare. I-a spus la arie de față cu mulți țărani: „Nu-ți convine mă chiabure că dai grâu mult la colectare. Dar ții tu minte când îți munceam eu și copiii mei? Atunci nu mai puteai de bucurie. Acum s'a dus vremea ta. Aș vrea să te văd muncind cupt de oboseală, cum munceam eu la tine. Mie să nu-mi spui minciuni, să nu dau la colectare, fiindcă eu știu că cu astea 227 kg. de grâu pe care le dau ajut Statul, că și el mă ajută pe mine".

La fel au fost demascați în gazeta dela arie chiaburii Ioan Dimancea care răspândea svonuri și Ion N. Dumitru, care încercase să ascundă la colectare 6 pogoane cu grâu. In Pârlita chiaburii sunt tot mai mult priviți ca lupul intrat în mijlocul oilor. In vara aceasta țăranii muncitori le-au văzut mai bine sufletul hâd, de dușmani ai păcii. Apelul pentru pace l-au semnat toți din sat, mic cu mare. Numai chiaburii Tudor Stanca și Constantin Popescu nu l-au semnat. Ei vor iarăși război. Cum ar vrea Constantin Popescu să se mai întoarcă vremurile când era casier și secretar la primărie, când jefuia crunt satul. Din jaf și-a cumpărat 15 pogoane de pământ, pe care le muncea cu oamenii din sat. Au văzut țăranii muncitori de unde vin svonurile de război și cu ce scop sunt ele răspândite de chiaburi.

S'au schimbat multe în sat, la Pârlita, și toate acestea numai în folosul țăranilor muncitori. Conducerea treburilor comunei prin Comitetul Provizoriu e a lor; cooperativa de care numai ei se folosesc este acum plină de mărfuri cum nu a fost niciodată. La școală și la căminul cultural, multe lucruri bune au aflat ei, iar acum în ultimul timp Statul le-a venit iar în ajutor, arându-le pământul cu tractoarele.

Țăranii muncitori dovedesc prin fapte că știu acum bine cine le e prieten adevărat și cine le e dușman. Însămânțările de primăvară ei le-au terminat printre primii din județ. La secerat și treerat la fel. Acum la colectare planul a fost îndeplinit și grâul transportat la baza de recepționare înainte de termenul fixat. Comuniștii din sat au fost iarăși în fruntea tuturor acțiunilor. Comuniștii Grigore Cojocaru, Alexandru Ilie, Dumitru M. Gheorghe, Dumitru Manea și alți membri de partid au dat un bun exemplu țăranilor muncitori la treeriș și colectări. Ei au format prima ceată la treer, ei au dat primii la colectare.

La așezarea cotelor de colectare, țăranii muncitori au simțit ajutorul Statului.

„Niciodată — spunea la arie Ion Manea — nu am dus acasă atâta grâu. Pe timpul moșierilor mâncam pâine numai la Paște și la Crăciun. Restul îl lua boerul sau perceptorul pentru impozite. Dacă mă împrumutam cu un sac de grâu dela chiaburi trebuia să dau doi saci înapoi și pe deasupra doi pui. Acu grâul e al meu și nu mi-l mai ia nimeni, iar cât privește impozitele, plătesc o nimica toată. D'aia sunt bucuros când dau cota de grâu pentru Stat".

SINGURA CALE SPRE BELȘUG ȘI FERICIRE

Toamna trecută, mai sus pe Urlui, la numai 7 km. de Pârlita, a luat ființă gospodăria agricolă colectivă din comuna Belitori. Tot pe valea Urluiului, ceva mai jos, dincolo de Bogdana și Ulmeni, la Spătărei s'a făcut în anul acesta o altă gospodărie colectivă — „Viață Nouă". De mergi la târg la Roșiori, treci prin fața gospodăriei dela Belitori, iar când treburile te mâ Alexandria drumul d Spătărei. Multe lucru nunate au văzut muncitori din Pârlit au fost în vizită la gospodării.

Intre țăranii munc Pârlita a început să bească tot mai mult podăria colectivă. In celor care s'au însc acum sunt comuniș gore Cojocaru, Ion Alexandru Ilie și al

De curând țăranii tori au aflat că la s ria colectivă dela s'au împărțit avans numărul zilelor-mun interesat mult să cât ia fiecare. Sunt doi pași. Minică Gh vin membru al gos colective din Belitori cu Dumitru M. Gheo Pârlita pentru 190 z că a primit avans de grâu și 7 duble Alții care au munc mult au primit mai

Tot mai mulți țăra citori vin la tov. Cojocaru, secretarul zației de bază, să se seze de gospodăria vă. Căci ei încep să pă că drumul gos colective este singur care duce la o viaț îmbelșugată, eliber exploatarea chiabure

Țăranii muncitori însă că pentru a aj aceasta ei mai au luptat, trebue să-și în și mai mult vigilen tru a lovi cu putere te uneltirile dușmănc chiaburilor.

...Și țăranii munci Pârlita sunt hotărîți pentru o viață ferici

Ion Gălete

Douglas, călăul cu mâinile albe, sau despre Goering-ul lui Truman

de AUREL BARANGA

In lunile care au urmat strălucitei victorii a Armatelor Sovietice împotriva ciumei naziste, întreaga presă a lui Hearst a deslănțuit un violent război propagandistic în care deținătorii de mari capitaluri au investit mult mai mult zel și o mai fierbinte pasiune decât au dat dovadă atunci când a fost vorba să lovească în Hitler.

S'au cheltuit milioane de tone de hârtie și fluvii de cerneală, s'a investit fantezie, bani, poze și interviewuri, pentru punerea în valoare și scoaterea la lumină a ...„eroilor" care au contribuit la câștigarea războiului. Una din vedetele cu o publicitate dintre cele mai susținute a fost „frumosul", „fotogenicul", „palidul", „impunătorul" și „tăcutul" Douglas Mac Arthur. Frumos n'au reușit să-l înfățișeze fotografii fiindcă dincolo de pozele retușate, pudrate și trucate ale reporterilor, ochiul cetățeanului liber deslușea chipul unei bestii sulimenite pozând solemn și ridicul în fața obiectivului. „Fotogenic" n'a reușit să pară Douglas fiindcă profilul lui părea decupat mai degrabă din albumul criminalogic al unui institut medico-legal. „Impunător" n'au reușit să-l facă ziariștii fiindcă prea e ridicol personagiul și prea simți, dincolo de tunica lui, călții paiației... Iar „tăcut" deasemenea n'a reușit pe nimeni să convingă că e, fiindcă a avut singur grijă să se compromită luând în diferite ocazii cuvântul. Ce s'a ales atunci din Douglas, din Mac și din Arthur? Amintirea reportajului apărut în aceeași epocă în „Fortune" și intitulat: „Douglas, generalul cu mâinile albe".

Ești obligat câte odată să le vorbești scribilor ce-și închiriază penița marilor agenții de semănat moarte în lume, pe limba lor, „Douglas — generalul cu mâinile albe"... Dar are Mac Arthur mâinile albe?

Nu-i vom urmări cariera plecând dela Academia militară din West Point și până la galoanele poziției sale prezente, fiindcă sunt vieți pestilențiale în care e mai prudent să nu scormonești... Două momente totuși trebue să fie amintite fiindcă desenează liniile unei cariere, ale unei personalități, și-i fac portretul.

In 1932, în August, pe străzile Washingtonului...

...ultimile supuse de regimul Hoover unui lung șir de ...uri invadează strada. Mareșalul care conduce în prima linie veteranii celui dintâi război mondial. Lozincile lansate și ...mările la luptă ajung până sub ferestrele palatului prezidențial, până în odăile ...care, la calm, cu sânge re..., sub adierea ventilatorului, ...semnează decrete cuprinzând curbe de sacrificiu, micșorări de pensii, revizuiri de îndemnizații pentru familiile marilor mutilați, acolo unde se drămuește cu centima ajutorul văduvelor, orfanilor și celor în neputință să-și câștige viața. Manifestația ajunge să-i înspăimânte pe deținătorii marilor capitaluri, pe cei ce-și socotesc veniturile în quintale-dolari. Trebue deci luate măsuri repezi și concrete. Dar nu e o sarcină ușoară să înfrunți o demonstrație a brațelor smulse, a picioarelor de cauciuc, a cărucioarelor ce transportă cioturi de oameni, o demonstrație a fețelor sfârtecate, a mamelor îndoliate și a orfanilor nemâncați de săptămâni... Și atunci chiar cei mai intimi colaboratori ai lui Hoover se codesc și dau din colț în colț. Cel care se „devotează" însă „nobilei misiuni" să împrăștie pe manifestanți, să lovească pe mulți, să svârle apă colorată în obrazele chinuite ale mamelor cernite, este „frumosul", „fotogenicul" „impunătorul" și „tăcutul" Douglas.

Are Douglas mâinile albe?

★

1934.. Efectele crizei economice se mai resimt încă. Pâturile muncitoare ale Statelor Unite o duc greu. Salariile nu ajung să acopere — după statistici oficiale — decât necesitățile a 15 zile dintr'o lună. Somajul nu are nici o tendință să scadă. Micii fermieri suportă din ce în ce mai greu loviturile unui regim fiscal dușmănos. Funcționărimea mărunță preferă să-și dea demisia din slujbe fiindcă, așa cum arată un raport alcătuit de o comisie de specialiști, nu e nicio deosebire între viața de mizerie pe care o duce omul cu salariu și viața de mizerie a aceluia care n'are nici o leafă. Se caută soluții și se preconizează fel de fel de intervenții radicale menite să salveze situația. Se vorbește necontenit de economii, de controlul averilor și al câștigurilor ilicite. In această fierbere și încordare isbucnește scandalul „înarmării aviatice". Sparge o bubă ce nu mai putea fi oblojită și opinia publică americană află cu indignare și revoltă că în această afacere a „înarmării aviatice" s'au sfeterisit sume astronomice. Ies la iveală contracte oneroase, comenzi neaprobate și neverificate, furnituri fantomă, achiziționări de materiale inexistente sau existente numai pe hârtie, caiete de sarcini măsluite, licitații aranjate, mă rog, un complot de gangsteri magnifici, operând savant, nu cu pistolul automat ci cu șperțul, corupția, amenințarea, delațiunea, falsul și denunțul. Șeful bandei? „Frumosul", „fotogenicul", „impunătorul"... și de data aceasta într'adevăr foarte „tăcutul" Douglas.

Scandalul a ținut câteva luni. Ziarele progresiste au scos la iveală amănunte senzaționale. S'au indicat cifre ce reprezentau bugete întregi. Toate aceste sume intrașeră frumos, impunător, fotogenic și tăcut în buzunarele lui Mac Arthur.

Are Douglas mâinile albe?

★

Ultimul război mondial l-a găsit comandant al frontului din Extremul Orient. Sunt bine cunoscute toate fazele strategiei lui Doug, comandantul ce dirija operațiile dela 3000 de mile depărtare. Sunt știute toate fugile, toate abandonările nejustificate, toate crasele gugumănii ce l-au transformat de mult într'un general de operetă cu faimă pe mai multe meridiane. Mai sunt încă proaspete în memoria americanilor glumele ce au circulat cu asiduitate între anii 1942 și 1944. — „Care-i ultimul comunicat din Extremul Orient? — „Situația neschimbată. Ca de obicei comandantul suprem e în deplină siguranță... în Australia".

Și într'adevăr nu era pentru nimeni un secret că în acei ani de gloric, în care victorioasele Armate Sovietice dădeau lovituri după lovituri hoardelor naziste năruind zi de zi axa Roma-Berlin-Tokio, „frumosul" și „tăcutul" Doug își contempla frumusețea în albastrul apelor Pacificului, dictând comunicate stereotipe, fără nici o legătură cu realitățile războiului. Intr'o singură fază a războiului a demonstrat că știe să fie „prezent" și s'a deșteptat în el strategul. Era în 1945. Zilele monstruoasei coaliții fasciste puteau fi numărate pe degetele unei singure mâini. Atunci și-a amintit frumosul Doug că e momentul să-și facă demonstrația de forță. Si la ordinele stăpânilor săi, fără nici o motivare, fără nici o justificare, a asvârlit asupra a două orașe libere japoneze bombele prăpădului atomic. Au pierit mii de vieți s'au năruit mii de case, și alte mii de oameni poartă și astăzi stigmatele catastrofelor aeriene. La nimic din toate urmările acțiunii sale criminale nu s'a gândit Doug. Și nu știm de nicăieri, din nici un reportaj sau articol consacrat „fotogenicului" Mac Arthur să fi avut curiozitatea vizitării acestor cimitire pe care le are pe conștiința sa și așa încărcată de nelegiuiri și crime. S'a instalat în schimb la Tokio în buna vecinătate a Mikadoului, căruia, dealtminteri, nu s'a sfiit, dela început, să-i acorde un strălucit certificat de bună purtare. Nici această grijă pentru fiul soarelui nu e întâmplătoare. Șeful bandei de criminali bactereologici, întunecatul samurai, se întâlnea într'un mod firesc și necesar cu palidul Mikado al asasinatelor atomice. „Impăratul va rămâne conducătorul spiritual al țării", a decretat omul cu mâinile albe ca ciolanele scheletelor și astăzi vizibile la Nagasaki. In schimb a trecut fără zăbavă la persecutarea elementelor fruntașe din mișcarea muncitorească, a deslănțuit o prigoană sălbatică împotriva conducătorilor sindicali, a arestat, a schingiuit, a întemnițat fără judecată, a pus la cale atentate împotriva luptătorilor comuniști, a înscenat procese celor mai buni fii ai clasei muncitoare, a închis uzine, a înfometat mulțimi, și a prădat ca'n codru.

Cincizeci și unu la sută din acțiunile societății „Toa Nenryo" au intrat în buzunarul societății petrolifere „Standard Vacuum". Societatea „Chua Comu" a devenit întreprinderea cu capital american „Japan Dunlop Tyre Co.", iar „International Odrich Co" negociază reluarea controlului asupra societății japoneze „Iokohama Rubber Co"... Și l'sta ar putea fi continuată fiindcă mâna albă a lui Doug are ghiare lungi și se'ntinde ca un scarabeu dealungul și dealatul Japoniei jefuite. Are mâna albă Doug? Ca giulgiurile copiilor uciși la Hiroșima, ca fețele palide ale flămânzilor ce colindă bramaci zile și nopți târgurile și orașele Japoniei în căutare de lucru. Astea-s mâinile lui Mac Arthur, generalul „tăcut" al Extremului Orient, invadatorul Coreei, călăul dela Sud de paralela treizeci și opt...

★

Istoria agresiunii împotriva Coreei de Nord e prea proaspătă ca să fie reamintită în toate fazele ei. Impotriva unei țări pașnice ce-și clădea în liniște viitorul, împotriva unei republici ce-și vindeca rănile ridicând uzine, școli și instituții de artă, s'au coalizat forțele trădării lui Li Sân Man și mercenarii generalului cu ochelari fumurii, ucigași plătiți să prade, să incendieze și să ucidă sub comanda „strategului" de mucava Douglas Mac Arthur.

Răspunsul a venit prompt. Doug fuge. Fuge de rupe pământul, fuge mereu. Și în furia lui bolnavă, cu bale la gură, turbat în neputința lui, face apel la arsenalul experienței sale tâlhărești. Pradă, fură, ucide. Orașele libere și descoperite ale Coreei de Nord sunt bombardate. Spitalele sunt căutate anume și distruse din temelii. Șoselele sunt pândite și civili, femei, bătrâni și copii secerați cu mitraliera dela mică înălțime. „Socotelile sunt simple", afirmă călăul cu mâini albe: „Incă o mie de avioane vor fi suficiente să curețe complect Coreea de Nord".

Dar și de data aceasta calculele lui sunt răsturnate. Fiindcă înainte ca pașnica republică din Nord să fie „curățată", sunt trăznite armatele quislingului Li Sân Man și fug mercenarii lui Doug, fug spre țărmul Oceanului, sub privirea neputincioasă a întunecatului conducător de oști ale morții.

In fața acestei catastrofe „tăcutul" Doug n'a mai putut să tacă. Si-a dat pe față identitatea în mod public. Planurile de jaf și cotropire ale imperialismului american și pe care slugoiul Mac Arthur se trudește inutil și neputincios să le transforme în realitate, au fost demascate în mesajul transmis de Doug veteranilor americani strânși în conferință la Chicago. In acest mesaj, călăul cu ochelari fumurii dă categoric pe față planurile stăpânilor săi: agresiunea împotriva Coreei trebue transformată într'un război al Extremului Orient, obiectivul prim și imediat fiind poporul chinez. Crescut la școala „maestrului" Goebbels ale cărui metode propagandistice se străduie să le învie, Doug declară Taiwanul insulă americană și decretează ridicul și înfumurat: „frontiera strategică a Statelor Unite a fost extinsă asupra întregului ocean Pacific". Trebue să recunoaștem că „Doug are haz... Abia se mai ține pe o palmă de loc la țărmul oceanului și vorbește de întregul Pacific... Numai că hazul lui Doug e macabru. Inebunit de perspectiva ca Pacificul să-i fie curând mormântul, trece la provocări, și întocmai fiarelor rănite ce nu-și găsesc vizuina încearcă să muște cu botul sângerat trunchiuri de copaci...

Sunt câteva zile de când avioane americane au atacat orașe chineze ucigând populație pașnică. Străzile târgurilor chinezești au fost stropite cu sânge.

Călăul simte nevoie să-și asigure stăpânii în panică, înebuniți și ei de perspectiva încheierii bilanțului, că nu stă de pomană, că face și el ce poate... In 1943 un colonel nazist ce fugea de pe frontul de Răsărit sub presiunea armatelor sovietice nota senin în carnetul său: „pierdut poziția. In schimb, incendiat fabrica de conserve și o sală de șah"... Doug poate nota la fel: „Pierdut Coreea în schimb ucis două sute douăzeci de chinezi".

Sunt albe mâinile lui Mac Arthur? Sunt albe ca fețele partizanilor uciși fără judecată, ca molozul orașelor năruite.

★

Văd mâinile albe ale lui Mac Arthur reproduse de revista „Fortune" și mintea mea nu le poate deslipi de o altă imagine! Două mâini crispate înfigând unghiile crescute și negre într'o balustradă. In balustrada boxei criminalilor dela Nuerenberg. Mâinile lui Goering. Văd chipul palid cu ochelari fumurii al lui Doug și nu pot să nu-l complectez în închipuirea mea: alături de ochelarii întunecați, la urechi, casca radiofonică în care vor răsuna cuvintele rechizitoriului de care nu va putea să scape. Fiindcă în fața întregii umanități revoltate s'a desenat în întreaga ei putreziciune, crimă și bestialitate figura primului aghiotant al lui Truman, s'a dat pe față chipul Goering-ului renăscut și pe care nu-l așteaptă, nu poate să-l aștepte alt destin decât acela al înaintașului său întru crimă.

In fața întregii omeniri au început preliminariile unui proces știut, cunoscut și condamnat de istorie.

Mâna albă a lui Doug și-a semnat sentința. Intreaga lume cere împlinirea ei.

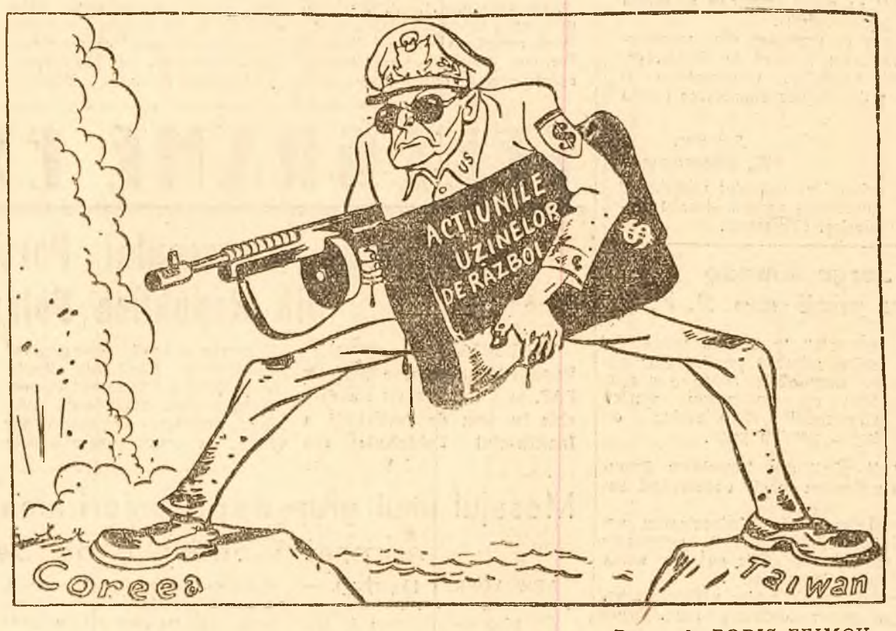

Desen de BORIS EFIMOV

Casa cu storurile trase

Prezentăm mai jos scena finală din piesa sovietică „Casa cu storurile trase" de frații Tur. Cu această piesă se va deschide stagiunea pe una din scenele Teatrului Național din București.

Piesa înfățișează cu mult dramatism și cu deosebită forță artistică uzelile ticăloase ale ambasadelor țărilor imperialiste la Moscova — ambasade sub a căror firmă se ascund murdare oficine de spionaj ale clicilor războinice din Apus.

Eva Grant, o nouă funcționară a unei ambasade, vine la Moscova cu mintea înveninată de calomnii odioase împotriva Uniunii Sovietice. Aici însă, în contact cu poporul sovietic, cu mărețele realizări ale Uniunii Sovietice, ea își dă seama că stăpânii ei sunt cei ce pregătesc să asvârle omenirea în flăcările pârjolului războinic și că Uniunea Sovietică este o mare putere a cărei uriașă forță materială și morală este pusă în întregime în slujba păcii.

Consilierul ambasadei vrea s'o vâre pe Eva Grant adânc în mocirla spionajului și a provocărilor antisovietice. El convoacă o conferință de presă în care Evei Grant îi este rezervat rolul de a debita o serie de grosolane minciuni asupra Uniunii Sovietice. Dar Eva Grant strică planurile consilierului și face din declarațiile ei la conferința de presă un aprig rechizitoriu împotriva imperialismului american și a politicii lui războinice.

Piesa „Casa cu storurile trase" prezintă fenomenul tipic de transformare al unor ziariști și funcționari de ambasadă americani și englezi — ca Anabelle Buchar, Archibald Johnstone, Ralph Parker, etc. — cărora imperialiștii le rezervaseră rolul de unelte ale propagandei lor odioase în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară și care au rupt-o cu clica imperialistă înrolându-se în marea armată a luptătorilor pentru pace.

Sala mică la ambasadă. Pe masa lungă se află bloc-notes-uri, creioane ascuțite. Pe scenă corespondentul agenției „Globus" și al doilea secretar al ambasadei.

CORESPOND.: I-ai anunțat pe toți?

SECRETAR II: Absolut pe toți.

CORESPOND.: Pe bulgari, pe cehi?

SECRETAR II: Pe toți, chiar și pe albanezi.

CORESPOND.: Ai dat dispoziții să se pregătească tigru marinat cu sos?

SECRETAR II (zâmbind): Fii liniștit. (intră Eva).

CORESPOND.: Arăți minunat azi. Trebue să se uite oamenii la d-ta prin ochelari fumurii, ca la o flacără.

SECRETAR II: Ca la soare doamnă Grant. (iese).

EVA: Văd că ești bine dispus azi, e adevărat?

CORESPOND.: Bineînțeles Dar dumneata? Cum te simți înainte de prima dumitale apariție în arena diplomatică? Ești emoționată?

EVA (emoționată): Nu prea Georges.

CORESPOND. (uitându-se la ceas): Incă nu s'au adunat ziariștii?

EVA: Mă duc să văd (merge spre ușă, dar se întoarce).

CORESPOND. (mirat): Ce-i cu dumneata? (intră consilierul).

EVA: Nimic (iese).

CONSILIERUL (examinându-l pe corespondent): Ai o înfățișare tot atât de optimistă ca un purceluș de Crăciun, așezat pe tavă, gata să fie mâncat. Ia spune-mi ai studiat bine cu doamna Grant discursul ei?

CORESPOND.: E foarte bine pregătită.

CONSILIERUL: Cum se simte?

CORESPOND.: Bine.

CONSILIERUL (plimbându-se prin cameră): Cred că am făcut o alegere potrivită. O femeie cu ochi albaștri, atât de cinstiți încât par artificiali... e ceva neașteptat și convingător. Chiar și democratismul ei provincial va fi aici la locul lui (intră Eva).

EVA: Ziariștii s'au adunat în salon.

CONSILIERUL (o bate ușor pe Eva pe umăr): Ești emoționată doamnă Grant? Curaj, curaj... Și eu am fost emoționat, când am început. Ține minte, că azi te va asculta lumea întreagă.

EVA: Așa credeți?

CONSILIERUL: Sunt convins de asta. Să te ajute Providența... (intră corespondenții străini. Sunt tipuri variate de ziariști, reprezentând marile agenții de presă din Europa și America — un grăsun chel cu ochelari, cu rame de aur, un turc negricios cu nas borcănat și păr cărunt, reporteri sud-americani cu cravate țipătoare, americani cu haine largi ca niște saci, o ziaristă în vârstă, pe care am mai văzut-o în primul tablou. Toți iau loc în fotolii cu gesturi degajate. Lacheii aduc pe tăvi cocktail-uri).

CONSILIERUL ocupându-și locul la masa pe care se află un mic gong): Domnilor, v'am invitat să luați parte la această conversație, pentru a vă comunica evenimente de o mare importanță, în lupta noastră neobosită pentru pace și democrație. Presa din unele state a încercat să le aducă unor oameni politici pe care noi îi respectăm, învinuirea de a fi practicat în ultimul război, un joc diplomatic de culise cu dușmanul. Această minciună grosolană este azi demascată. In safe-urile fostei ambasade germane din Madrid au fost descoperite documente, care dovedesc în mod incontestabil că, în momentul în care vitejii ostași ai Natiunilor Unite piereau în timpul debarcării la Dieppe, Rusia pregătea o pace separată cu nemții pentru ca, unindu-se cu Germania, să se îndrepte împotriva străvechii civilizații a Apusului.

(Mișcare printre ziariști, foșnetul bloc-notes-urilor. Unii dintre ei dactilografiază pe mașini portative).

Noua colaboratoare a ambasadei noastre, care a sosit de curând din Spania, va face cu privire la aceasta o comunicare. Sper că prin mijlocirea d-voastră, această comunicare va deveni un bun al opiniei publice mondiale. Aveți cuvântul, doamnă Grant.

(Eva înaintează spre centru. Se aude țăcănitul aparatelor de fotografiat).

EVA: Domnilor, sunt puțin emoționată și vă rog să mă iertați, dacă nu voi vorbi destul de clar... Intr'adevăr trebue să vă fac o comunicare de o mare importanță în lupta pentru pace și dreptate. Trebue să vă vorbesc despre acest lucru, nu numai pentru că m'a împuternicit domnul consilier, cărula îi mulțumesc pentru încredere, ci mai ales pentrucă n'am dreptul să tac... Imi cere cu insistență să vorbesc inima mea... conștiința mea... fiul meu. Imi cer să vorbesc înșiși soldații care au pierit la Dieppe și a căror amintire a trezit-o acum domnul consilier.

CONSILIERUL (încet, corespondentului): Admirabil... Puțină emoție la început, cucerește întotdeauna.

EVA: Intr'adevăr am fost de curând în Spania. Indrum spre Moscova am trecut prin zecile de orașe distruse ale Europei. Pretutindeni oamenii simpli își manifestă ura față de un nou război, pe care îl agită ca pe o sperietoare presa, radioul și noii oameni politici. Aripa neagră a unui viitor război le întunecă cerul albastru...

CONSILIERUL (încet): Splendid...

EVA: Am sosit aici cu dorința de a apăra cu orice preț pacea de amenințarea Rusiei care, după cum mi se spunea, urmărește războiul și dominația mondială.

CONSILIERUL: Excelent... Va face carieră...

EVA: Am sosit aici, la Moscova, cu un bagaj enorm. Mama mi-a pus în geamandan o șubă de urs, cisme de ren și un radiator electric, pentru legendarele geruri rusești. (râsete printre corespondenți).

CONSILIERUL (corespondentului): Puțin humor nu strică.

EVA: Dar m'am convins că la noi nimeni nu cunoaște adevărata climă a Rusiei. Cât despre climatul sufletesc al acestei părți a lumii, informațiile primite de mine erau foarte exacte. Uniunea Sovietică e o putere grozavă...

CONSILIERUL: Bravo...

EVA: Vă declar aici pe conștiință, că această afirmație este profund adevărată și istoricește întemeiată.

CONSILIERUL: Minunat.

EVA: Da, într'adevăr, Uniunea Sovietică este o forță uriașă, o îmbinare nemaivăzută de energie materială și morală. Am văzut aici exemple de înaltă morală și de voință neînfrântă, pe care nu le voi putea uita niciodată. Cunoștințele mele anterioare s'au dovedit tot atât de nepotrivite la Moscova, ca și șuba de urs și cismele de ren. Dar această forță grandioasă nu este îndreptată spre război, ci spre pace și numai spre pace.

CONSILIERUL: Nu înțeleg nimic... Ce-i asta? Subtilitate excesivă sau prostie?

EVA: Sunt de puțină vreme în Rusia, dar nu e nevoie să trăiești aici mulți ani, pentru a înțelege că Moscova este singura capitală în care oamenii nu aiurează despre război și nici nu se tem de el. La Moscova, pentru prima oară m'am eliberat de teama pentru soarta omenirii, pentru viitorul copilului meu. (mișcare printre ziariști).

CONSILIERUL (încet corespondentului): A luat-o razna.

EVA: Așa credeam eu, dar realitatea s'a dovedit a fi alta.

CONSILIERUL (ștergându-și fruntea cu batista): Ufff... In sfârșit... Incepusem să mă neliniștesc. Nu știam unde vrea să ajungă.

EVA: Aș minți în fața văduvelor soldaților căzuți la Dieppe dacă aș spune că aici nu sunt oameni care doresc războiul. Sunt și la Moscova oameni care vor să aprindă lumea.

CONSILIERUL: Foarte bine...

EVA: Ei sunt aici, în acest oraș, în această casă. Iată-i... (arată spre consilier).

CONSILIERUL: Ce-i asta? Și-a pierdut mințile... (Evei, în șoaptă). Te rog să încetezi imediat... (Rumoare printre ziariști. Voci: „Lăsați-o să vorbească..." „Să tacă...", „mi-rosiți-o, o fi băut gin, ca să prindă curaj". „Continuați, continuați"). Declar conferința de presă închisă. (ziariștilor). Domnilor sunteți liberi.

ZIARISTUL CEHOSLOVAC: Nu, domnilor... Suntem obligați să ascultăm până la sfârșit, domnul consilier ne-a cerut să transmitem acest discurs opiniei publice mondiale. Eu îi susțin cererea. Vorbiți... In numele presei libere din țările noii democrații, vă cerem să vorbiți.

Vorbiți... Vorbiți...

EVA: Domnul consilier mi-a cerut o minciună diplomatică: trebuia să declar că în arhivele nemțești ar fi compromisă rușii. E o minciună monstruoasă, care face parte din arsenalul „războiului rece". Această crimă împotriva adevărului le este necesară pentru a nu fi demascați ei, care într'adevăr au pactizat în trecut cu Hitler. Ei sunt aceia care au vândut aluminiu pentru avioanele fasciste, care au bombardat orașele Europei, care ne-au ucis frații. Ei au nevoie de arhiva lui Hitler, în care se găsesc listele secrete ale soldaților unui viitor război, războiul sângeros, pe care îl pregătesc în această casă...

CONSILIERUL: Insinuări... Calomnii... Vei da socoteală de toate astea...

EVA: In casa aceasta se crează un zid de fier, menit să despartă lumea în două tabere, care nu vor să lupte, ci să se împrietenească. Dar popoarele lumii nu vor război, ci pace și prietenie.

CORESP. TURC: Propagandă ordinară...

CORESP. ARGENTINIAN: Câți bani ai primit pentru acest discurs dela comuniștii din Moscova?

CORESP. GLOBUS: Bolșevico...

EVA: Domnul consilier mi-a cerut să dau informații cât mai exacte despre toate convorbirile mele, fie ele chiar întâmplătoare, cu rușii. Mă simt obligată să-i comunic cuvintele pe care mi le-a spus în tramvai un muncitor bătrân: „dacă se vor năpusti asupra noastră — a spus bătrânul — poporul nostru va face să se adeverească încă odată cuvintele lui Alex. Nevski, (deschizând un carnețel de buzunar, citește): „Cel ce va veni la noi cu sabia, de sabie va pieri. Așa s'a apărat și se va apăra întotdeauna pământul rusesc".

CONSILIERUL (zâmbind forțat): Domnilor... Declar în mod oficial: nimeni n'a împuternicit-o pe această doamnă să facă asemenea declarații.

EVA: Vă înșelați, domnule consilier. Am deplină împuternicire... Mi-au dat-o văduvele, care încă mai poartă vestmintele îndoliate, copiii care se joacă în parcuri, prunci care dorm în leagăne... In numele lor vorbesc Până și pietrele vechilor orașe, spicele de pe ogoare, păsările din câmpii, m'au împuternicit... Poate că eu nu sunt decât un neinsemnat grăunte de nisip, dar dacă mii de grăunțe de nisip vor cădea în roata viitorului război, ea nu se va urni. Eu vă rog, domnilor ziariști, să le transmiteți oamenilor simpli din lumea întreagă, aceste cuvinte: dacă ei se vor uni în dorința lor de pace, nu va fi război. Pentru toți oamenii cinstiți, a sosit acum clipa alegerii. Fiecare trebue să-și aleagă drumul. Eu mi l-am ales acum: plec din această casă cu storurile trase.

UN ZIARIST (practic, cu bloc-notes-ul deschis): Unde?

EVA: Nu știu... Nu știu nimic...

ZIARISTUL: Desigur că veți rămâne la Moscova.

EVA: Poate. Dacă Moscova, nu mă va respinge. Dacă voi merita fericirea de a trăi la Moscova...

CONSILIERUL: Domnilor, sunteți liberi.

ZIARISTUL CEHOSLOVAC: In numele presei democrate, vreau să mulțumesc domnului consilier pentru aceste informații, atât de prețioase și să-l încredințez că vom transmite tot ce am auzit aici, tuturor oamenilor cinstiți din Europa,

Trygve Lie are o... înaltă „poziție principială"

„Sfântul" scaun

Tito își pregătește un nou discurs

Desene de DORU

DIN TARA SOCIALISMULUI

Se schimbă harta!

Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice e țara cea mai mare de pe glob. Ea se întinde pe două continente, deținând jumătate din Europa și o treime din Asia. Suprafața U.R.S.S. întrece de trei ori suprafața Statelor Unite ale Americii (fără Alaska) și de patrusprezece ori pe aceea a Marii Britanii, Spaniei, Italiei și Franței la un loc.

Uniunea Sovietică e atât de întinsă încât soarelui îi trebue zece ore pentru a parcurge uriașa distanță dela frontiera de Răsărit la cea din Apus a țării. Când la Moscova e ora șapte seara, în regiunea lacului Baikal, în Siberia, e miezul nopții, iar în peninsula Cukotka ora 5 dimineața a zilei următoare. Trenul accelerat, care străbate țara dela Apus la Răsărit, dela Minsk la Vladivostok și care face o mie de km. în 24 ore are nevoie de zece zile și tot atâtea nopți pentru a parcurge această distanță.

Dacă vei pune alături, o hartă a Rusiei dinainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie cu harta marii Uniuni sovietice, în multe, în nenumărate locuri, degetul tău se va opri îndelung asupra orașelor, satelor, centralelor hidroelectrice, stăvilarelor uriașe, întinselor canale de irigație, fabricilor și uzinelor făurite în Țara Socialismului și vei exclama cu surprindere în fața a nenumărate noi semne geografice :

— Aceasta n'a fost pe hartă!

Da, într'adevăr, toate acestea n'au fost pe hartă înainte de Revoluție și nici nu puteau să fie.

In lăcomia lor sângeroasă de bogății, țarul, moșierii, capitaliștii ruși și cei străini nu urmăreau decât exploatarea crunță a masselor muncitoare ale Rusiei, sporirea necontenită a profiturilor.

Măturând odată pentru totdeauna hienele și trântorii, Puterea Sovietică a deschis larg zăgazurile vieții noi, bunelstări și fericirii întregului popor muncitor.

Măreții planuri cincinale stalinîste au făurit dealungul anilor o Uniune Sovietică puternică, îndrumător și sprijin de neclintit al clasei muncitoare de pretutindeni și al popoarelor asuprite, în lupta aceștora pentru libertate și independență națională.

Dar oamenii sovietici nu se mulțumesc cu atât. Mereu noi planuri grandioase de supunere a naturii, de folosire a resurselor ei, născute în mințile cutezătoare ale tehnicienilor sovietici, sunt traduse în viață, schimbând viața țării, aducând belșugul. Așa este planul de împăduriri. Așa este planul de creare a unei rețele de canale ce vor iriga milioane de hectare de pământ secetos. Așa este proectul inginerului M. Davâdov, care prevede schimbarea cursurilor fluviilor Obi și Ienisei, ce se varsă astăzi în Oceanul Înghețat de Nord, creându-se o mare nouă, artificială, în centrul Siberiei. In felul acesta se vor putea transforma în pământ rodnic 400 milioane hectare de deșert din Asia Centrală, adică un teritoriu de aproximativ 17 ori mai mare decât al R.P.R., se vor putea construi uriașe canale de navigație și hidrocentrale ce vor electrifica regiunile din jur. Nu vor trece mulți ani și cu ajutorul energiei atomice, folosite în scopuri pașnice, constructive, și acest plan grandios va deveni realitate.

Viața aceasta nouă, clocotitoare de luptă și muncă pentru socialism și comunism a însemnat rând pe rând pe harta Țării Socialismului noi centre industriale, noi așezări, până în cele mai îndepărtate locuri ale țării, altădată „sărace" și nepopulate. Ea a deschis drumuri noi în lung și'n lat puternicelor locomotive de tip nou, a spart bezna trecutului la sate cu minunatele lămpi ale lui Ilici — cu lumina electrică — a adus pe ogoarele sovietice tot felul de mașini agricole, creatoare de belșug.

Urmărind cu mândrie și dragoste tot ce este astăzi pe harta U.R.S.S., și n'a fost înainte, să nu uităm că fiecare nou semn geografic, fiecare punct, fiecare linie, fiecare cerc a însemnat muncă clocotitoare, plină de abnegație, luptă îndârjită din partea eroicilor oameni sovietici, care sub conducerea înteleaptă a gloriosului Partid Bolșevic și a marelui Stalin au construit cu succes socialismul și păsesc astăzi mereu înainte, tot mai aproape de comunism, fiind mereu fermi apărători ai păcii, piedică de netrecut în calea celor ce vor să aprindă un nou război.

Spre ei privește cu nădejde și dragoste întreaga omenire muncitoare.

Crește necontenit numărul hidrocentralelor

An de an, Guvernul Sovietic investește sume uriașe pentru construirea de noi uzine termo — și hidroelectrice.

Pentru punerea în mișcare a uzinelor electrice, oamenii sovietici folosesc combustibilul cel mai eftin: lignitul, turba, resturile de cărbune, utilizând în acelaș timp pe scară tot mai largă prețiosul cărbune alb: energia căderilor de apă.

Nu numai râurile bogate în ape, dar și cursurile mici de apă sunt captate de oamenii sovietici și silite să pună în mișcare turbinele uzinelor electrice. In regiunea Sverdlovsk, de pildă, nu mai există nici un singur sat care să nu fie electrificat. In Ucraina s'au construit numai în cursul ultimului an 330 uzine electrice noi, mare parte din ele fiind hidrocentrale.

Nu există în lume țară mai bogată în energie hidraulică, țară în care forța apei să fie folosită mai cu spor, decât Uniunea Sovietică. Forța râurilor U.R.S.S. este uriașă. Rezervele energiei lor se cifrează la aproximativ 280 milioane kilowați. Cu această energie se pot pune în funcțiune 500 hidrocentrale de proporția Dneproghesului. In ceeace privește energia hidraulică, U.R.S.S. ocupă locul cel mai de frunte din lume. In vechea Rusie însă, această uriașă forță a fluviilor și a râurilor nu făcea decât să pună în mișcare morile, să ducă plutele sau să învârtească grelele roți hidraulice ale vechilor fabrici din Ural.

Dealungul planurilor cincinale, s'au construit nenumărate uzine de acest fel în toate colțurile țării. In Sudul țării s'au construit hidrocentralele de pe râurile Kura și Rion, ape care nu înghează nici iarna. Hidrocentrale s'au mai construit și în Nordul îndepărtat, pe râurile Niva și Tuloma, unde cazmalele se toceau izbind mereu pământul înghețat, unde masa de beton îngheța, iar ghiața de pe fund împiedica loțile turbinelor. Și în șesurile Volgăi, la Ivankovo, și Uglici, la Horog, în defileurile Pamirului ale căror râuri se izbesc cu furie de stânci, au apărut hidrocentrale. Oamenii au umplut cu apa râului Hram o vale din munții Georgiei, iar de acolo, apa cade asupra turbinelor hidrocentralei dela o înălțime de jumătate kilometru.

Uriașa centrală hidroelectrică de pe Nipru, Dneproghesul, cu stăvilarul ei lung de 760 m. și înalt de peste 60 m., are o capacitate de 700.000 kw. fiind cea mai puternică din Europa. Odată cu punerea ei în funcțiune, în 1932, întreaga regiune din jur a cunoscut o înflorire nemaiîntâlnită. In jurul ei au apărut centre industriale noi, iar alături de ele orașe moderne. Satele și-au schimbat și ele înfățișarea; toate au fost electrificate.

In cadrul actualului plan cincinal se pune în funcțiune o întreagă rețea de uzine hidroelectrice din Siberia și până în Ural, pe râurile Kama și Oka. In Uzbekistan a fost terminată nu de mult hidrocentrala Farhad, care furnizează energia necesară pentru topirea oțelului din Begovot, a zincului din Kara-Mazar și dă curent electric orașului Taşkent. După ce pune în mișcare turbinele, apa servește la irigarea întinderilor din fosta „stepă flămândă".

Socotind și rețeaua de stațiuni hidroelectrice mici ale colhozurilor, capacitatea tuturor uzinelor hidroelectrice, puse în funcțiune în cadrul actualului plan cincinal este de două milioane trei sute de mii kw., capacitatea totală a tuturor uzinelor electrice noi fiind de 11 milioane și 700 mii kw.

Dar Țara Sovietelor merge înainte cu pași repezi, ea are nevoe de tot mai multă energie electrică. De curând, printr'o decizie a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., s'a hotărît începerea construirii unei noi uzine hidroelectrice uriașe la Kuibâșev, pe Volga Curentul furnizat de această uzină, cu o capacitate de aproximativ 2 milioane kw., va pune în mișcare uzinele și fabricile din Moscova, Kuibâșev, Saratov, va contribui la electrificarea căilor ferate și va iriga suprafața de 1 milion ha. de pământ secetos Aceasta va fi cea mai mare hidrocentrală din lume.

Planurile grandioase ale oamenilor sovietici merg însă și mai departe. Ele prevăd construirea a 1745 hidrocentrale cu o capacitate de 100 milioane kw., fără a se socoti cele 18 mii stațiuni hidroelectrice ce se vor construi în colhozuri. Asemenea cifre cu adevărat ametitoare nu pot fi concepute și nu pot deveni realitate decât într'o țară socialistă, unde munca e liberă, unde totul se făurește pentru bunăstarea întregului popor în țara în care se construește comunismul.

„Elanul revoluționar... este acea forță vie care trezește gândirea, împinge spre progres, sfărâmă trecutul, dă perspectivă. Fără el nu este posibil niciun progres."

I. V. STALIN

PENTRU FERICIREA POPORULUI

O ședință a Biroului Politic al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S.

tablou de D. Nalbandian

In mijlocul celor mai apropiați tovarăși ai săi de luptă, genialul conducător al poporului sovietic, marele Stalin, trasează pe harta Țării Socialismului mărețul plan de împădurire, planul de luptă împotriva secetei și recoltelor slabe.

Sub soarele Mingheciaurului

de IRINA VOLOBUIEVA

In Azerbaidjan, acolo unde râul Kura taie crestele muntelui Boz-Dag, oamenii sovietici construiesc un stăvilar gigantic, care va alimenta un uriaș rezervor de apă — „Marea Mingheciaurului". Apa acestei mări va iriga regiuni întinse în jur și va da — prin cădere — electricitate.

Codrul ăsta des, sălbatic,
Prea înțeapă, șfichiuește.
Către mura pârguită
Calea el ne-o îngrădește.

Dară nu-s păduri pe lume
Unde n'am putea răzbate.
Frângem ramuri împletite,
Arbori grei îi dăm pe spate.

Tremură coroane dese,
Fierăstrău-i harnic tare.
Trunchiurile uriașe
Cad greoi, cu sgomot mare.

Își șterg fețele aprinse
De sudoare, muncitorii.
...Mă gândesc la locuri unde
Se plantează pomișorii,

Unde'n proaspătă răcoare,
Seceta gonind aiurea,
Scut recoltei aurite
Se înalță — zid — pădurea.

Ei, dar noi tăiem pădurea
Veche. Fi-va ici o mare.
Valuri verzi, învolburate,
Fremăta-vor până'n zare.

Va cunoaște ce-i belșugul
Stepa ce n'a fost lucrată.
Marea în hidrocentrale
Se va năpusti — cascadă.

Ca să apere recolta,
Prin canale răspândită
Ea, cu proaspătă răcoare.
Va grăbi neobosită.

Slăvind munca vitejească,
De lumină plină-i țara.
Vom avea rod pe ogoare,
Chiar de-ar fi jăratec vara!

(In românește
de E. Mihăilescu)

ORAȘE NOI ALE UNIUNII SOVIETICE

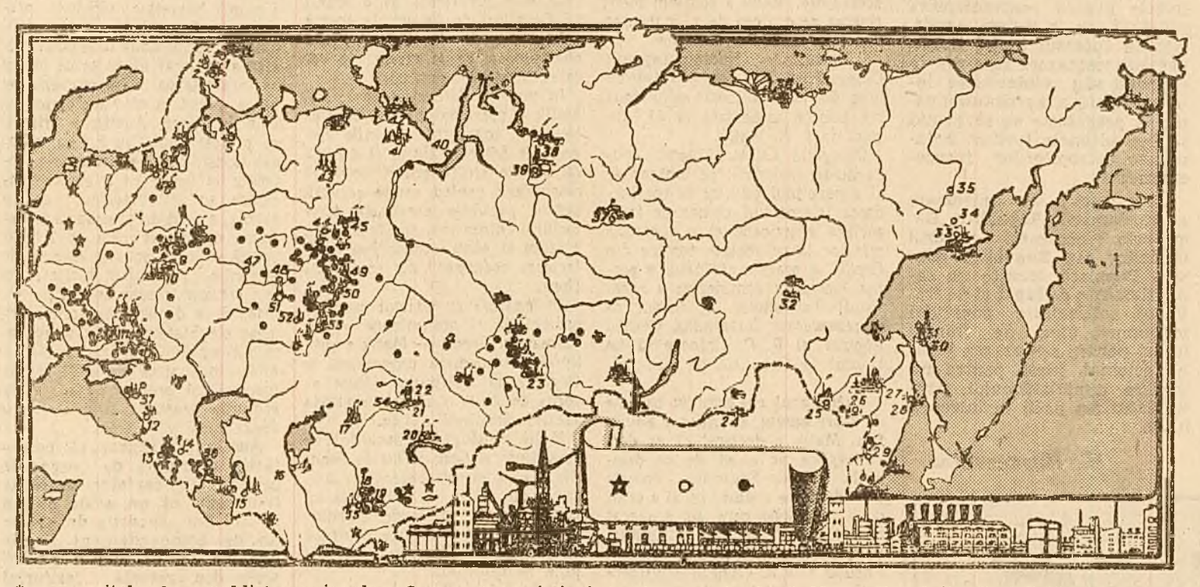

* — *capitale de republici unionale ; O — orașe noi, în întregime create după Marea Revoluție Socialistă;* ⊗ — *orașe noi, care s'au născut din sate și cătune.*

1 — Poliarnâi, 2 — Moncegorsk, 3 — Kirovsk, 4 — Segheja, 5 — Molotovsk, 6 — Svirstroi, 7 Volhov, 8 — Boxitogorsk, 9 — Șatura, 10 — Stalinogorsk, 11 — Zaporojie, 12 — Tkvarceli, 13 — Artik, 14 — Mingheciaur, 15 — Nebit-Dar, 16 — Nukus, 17 — Djezkazgan, 18 — Circik, 19 — Angoen, 20 — Balhaș, 21 — Karaganda 22 — Temir-Tau, 23 — Temir, 24 — Otpor, 25 — Raicihinsk, 26 — Birobidjan, 27 — Komsomolsk, 28 — Sovietkaia Gavani, 29 — Lesozavodsk, 30 — Ehabi, 31 — Oha, 32 — Aldan, 33 — Magadan, 34 — Atka, 35 — Seimcian, 36 — Tixi, 37 — Tura, 38 — Norilsk, 39 — Igarka, 40 — Novâi Port, 41 — Vorkuta, 42 — Amderma, 43 — Uhta, 44 — Krasnovișersk, 45 — Polunocinâi, 46 — Beriozniki, 47 — Zelenodolsk, 48 — Mojga, 49 — Asbest, 50 — Mednogorsk, 51 — Octiabrski, 52 — Işimbai, 53 — Magnitogorsk, 54 — Sarani, 55 — Ianghi-Iuli, 56 — Sumgait, 57 — Neftegorsk.

Nici conductele de gaz metan nu au fost pe hartă...

In noaptea dinspre 11 Iulie 1946, Moscova a primit primul metru cub de gaz metan din Saratov.

Captat într'o conductă de metal, lungă de 843 km., gazul metan străbate sute de râuri, păduri și drumuri. Numeroase stațiuni de pompare îl îndreaptă spre capitala sovietică.

Neavând nevoe de niciun fel de transport, gazul metan e un combustibil foarte ieftin. Deasemeni, fiind bogat în calorii, el înlocuește cu succes toate celelalte feluri de combustibil, cărbunele și lemnul, care se întrebuințau ca atare în industria sovietică.

Orașul Kiev, capitala Ucrainei sovietice este și el alimentat cu acest combustibil prețios. Conducta de gaz metan Dașava-Kiev, construită în anii trecuți, străbate o distanță de 513 kilometri, trecând 9 râuri mari și 12 mici, pe sub căi ferate și șosele. Pentru construirea acestei conducte, a fost nevoe să se escaveze 2 milioane metri cubi de pământ și să se sudeze laolaltă 60 mii de tuburi, cu o greutate totală de 50 mii tone!

Numai într'un an de zile, gazul metan din Dașava a economisit Kievului 1 milion de tone de cărbune, 500 mii metri cubi de lemne, 54 mii tone turbă și 84 mii tone de petrol și păcură.

Acolo însă unde nu au existat zăcăminte de gaz metan, s'au căutat surse de gaz artificial.

Astfel, atunci când în apropierea golfului Finic s'au găsit șisturi bituminoase, uzinele din Kohtla-Iarve au fabricat, pentru prima oară în lume, din aceste șisturi gaz metan. Printr'o conductă de 203 kilometri, gazul a fost adus la Leningrad fiind întrebuințat în industrie și la încălzitul locuințelor.

Curând, gazul metan va înlocui complect orice fel de combustibil. Conducte noi vor aproviziona toate orașele și satele țării sovietice. Oamenii sovietici descoperă necontenit noi și noi forțe pe care le pun în slujba vieții, în slujba progresului. Viața lor devine astfel pe zi ce trece tot mai ușoară și mai frumoasă.

Bogățiile vechi pe harta nouă

Mult s'a schimbat harta Uniunii Sovietice în ultimele trei decenii. La nord, au dispărut de pe hartă o serie de pete albe, care arătau întinse ținuturi neexplorate. In numeroase locuri au apărut orașe și sate noi. In acelaș timp, s'au înmulțit considerabil și se înmulțesc mereu pe hartă semnele ce arată bogățiile subsolului. Ele nu s'au înmulțit însă pentrucă aceste bogății ale țării ar fi sporit pe neașteptate. Nu! Harta este astăzi alta numai pentrucă abia în anii Puterii Sovietice sute de expediții geologice au cercetat și cercetează cu atenție subsolul Țării Socialismului, pentru a descoperi tot mai multe metale, petrol, cărbune și tot felul de minereuri necesare industriei socialiste. Pe vremea țarismului, Rusia era nevoită să importe aproape toate acestea din Anglia, Franța și alte țări. Astăzi, datorită muncii neprecupețite a geologilor sovietici, care adeseori își fac apariția în regiuni în care nu călcase nicicând piciorul omului, Uniunea Sovietică se găsește în fruntea tuturor țărilor în ce privește bogățiile subsolului.

In Nordul îndepărtat, în peninsula Kola, s'au găsit uriașe zăcăminte de apatită și nefelină (o materie primă întrebuințată în industria sticlei, aluminiului și coloranților), precum și zăcăminte extrem de bogate ce cuprind peste 50 diferite elemente chimice.

In Kazahstanul de Sud, la Kara-Tau, s'au descoperit fosforiți, care servesc uzinelor ce au fost construite chiar în acele locuri, la fabricarea îngrășămintelor artificiale, atât de necesare uriașelor plantații de bumbac din jur. In Nordul Uralului s'a dat de noi zăcăminte de cărbuni. In ce privește zăcămintele de cărbuni, U.R.S.S. deține al doilea loc în lume, dar dacă judecăm după calitatea cărbunelui sovietic, după caloriile lui, U.R.S.S. se află fără îndoială la locul întâi.

Pe malul lacului Balhaș, la Kounrad, pe o suprafață relativ mică, geologii au descoperit extrem de bogate zăcăminte de cupru. Iar zăcămintele de cupru dela Dzejkazgan sunt cele mai bogate din lume.

Intre Ural și Volga, geologii sovietici au găsit uriașe zăcăminte de petrol. Regiunea aceasta, denumită „al doilea Baku", se apropie cu pași repezi de nivelul producției din Baku, care este încă principala regiune petroliferă a țării. In Tataria, în Sudul Uralului, în Turkmenia, s'au descoperit alte zăcăminte de petrol. In privința petrolului, U.R.S.S. deține incontestabil primul loc în lume.

Tot primul loc în lume îl ocupă U.R.S.S. și în ceeace privește rezervele de minereu de fier. Geofizicienii ruși au observat încă la finele sec. XIX că în regiunea Kursk acul busolei deviază dela direcția Nord-Sud. Acest fenomen a fost pus pe seama unor uriașe zăcăminte de magnetită (minereu de fier), de urma cărora nu s'a putut da pe vremea aceea. In 1923 însă, cercetările neobosite ale geologilor sovietici au fost încununate de succes. La o adâncime de 162 m. ei au dat de primele minereuri de fier. Regiunea așa numitei „anomalii magnetice" dela Kursk conține atâta minereu de fier, cât nu conțin toate celelalte zăcăminte feroase din lumea întreagă la un loc.

Folosind avioanele de aparatura cea mai modernă, geologii sovietici străbat toate regiunile U.R.S.S. pentru a găsi tot mai multe materii prime necesare industriei socialiste în necontenită desvoltare, însemnând pe hartă cu semnele convenționale respective mereu noi și noi bogății naturale, pe care numai știința sovietică, cea mai înaintată știință din lume, le-a putut și le poate pune în slujba ridicării neîncetate a nivelului de trai al oamenilor sovietici, în slujba întăririi necontenite a puterniței Uniuni Sovietice și, astfel, în slujba păcii în lumea întreagă.

Acolo unde a fost o „zonă a pustiului"

de KONSTANTIN TOKAREV

Cu șapte ani în urmă, fasciștii germani care se retrăgeau din Ucraina sub loviturile necruțătoare ale Armatei Sovietice, au transformat din ordinul lui Hitler întreaga regiune a Niprului într'o „zonă a pustiului".

N'au rămas decât ruinele sumbre ale orașelor, cenușa satelor colhoznice arse. Totul era fără viață..

Cu ajutorul Statului lor Socialist, oamenii sovietici au transformat într'un timp foarte scurt această „zonă a pustiului" din nou într'un ținut înfloritor.

Nu demult am fost prin raionul Pariceanko, aflat pe malul drept al Niprului. In locul ruinelor, astăzi prin verdeața grădinilor tinere se întrevăd căsuțele albe ale noilor sate colhoznice. In centrul satului Pariceanko, refăcut în întregime, se înalță noile case de locuit, clădirile publice, școala medie, spitalul, palatul culturii, magazinul universal.

Cele 64 colhozuri din raion lucrează din nou. Ele au aproape 60.000 hectare pământ arabil. Acest pământ este lucrat de cele două Stațiuni de Mașini și Tractoare din raion — de cea din Pariceanko și cea din Preadovka — pe baza contractelor încheiate. Stațiunile au astăzi tot atâtea tractoare cât au avut înainte de război, cu deosebirea că toate sunt noi. Combine pentru strângerea recoltelor îmbelșugate ale colhozurilor au chiar mai multe decât înainte de război.

Datorită ajutorului tehnic și agronomic dat de S.M.T., colhozurile și-au însușit cu succes sistemul de rotație a culturilor și măresc din an în an recoltele ogoarelor lor. Anul trecut recolta totală de cereale întrecuse cu 5 milioane 50 mii kg. pe cea din anul 1948, iar anul acesta recolta este și mai bogată. O desvoltare deosebită cunoaște și creșterea vitelor. Cele 64 de colhozuri dispun de 350 ferme de vite Fiecare colhoz are în medie patru ferme, iar multe colhozuri și-au amenajat și ferme pentru creșterea iepurilor de casă.

S.M.T. din Pariceanko dispune de 50 tractoare, mare parte dintre acestea fiind tractoare puternice pe șenile, și 34 combine, printre care se găsesc și combine de tip nou, motorizate. In curtea principală, unde nu demult se găseau numai ruine, S.M.T.-ul a construit un nou atelier mecanic, un garaj, o uzină electrică, o casă de locuit pentru muncitorii și funcționarii Stațiunii.

Alexei Cipko, directorul S.M.T.-ului, ne-a condus prin atelierul mecanic. Aici, când s'au întors din război nu mai era nicio mașină. Astăzi în atelier lucrează 11 strunguri de precizie. In acest atelier se fabrică diferite piese de schimb pentru tractoare, combine și alte mașini.

Dela S.MT. Pariceanko am pornit spre colhozul cel mai apropiat, colhozul „Petrovski".

Satul colhoznic nou construit se aseamănă mai de grabă cu un orășel decât cu un sat.

De unde după război nu mai rămăseseră în gospodăria colectivă decât două perechi de boi slabi, astăzi fermele de vite numără 415 capete de vite cornute mari, 417 porci, 103 cai, nenumărate găini, gâște, rațe. In grădină se găsește prisaca cu 270 de stupi. Gospodăria colectivă aduce colhoznicilor un câștig anual de multe milioane ruble. Colhoznicii duc o viață asigurată și fericită.

Colhoznica Marfa Sereda, o femeie în vârstă care și-a pierdut bărbatul în război, ne-a povestit cât de greu le-a fost să-și refacă gospodăria lor colectivă. La început au fost nevoiți să are pământul cu vacile, să semene floarea soarelui și porumbul cu mâna.

— Dar totul a mers mai ușor și mai bine când s'au ivit din nou pe ogoarele noastre colhoznice tractoarele și mașinile Statului, a adăugat Marfa Sereda.

In depărtare, pe lanul de grâu auriu, trecea un tractor cu o combină la remorcă. Incepuse strângerea recoltei.

Marfa Sereda ne-a mai vorbit și despre viața ei în colhoz. Anul trecut, în 1949, ea a câștigat pentru zilele-muncă lucrate în colhoz 3000 kg. grâu și câteva mii ruble în bani. Dar ea are și o gospodărie personală pe terenul din jurul casei, o vacă cu vițel, un purcel, păsări...

— Mulți dintre colhoznicii noștri trăiesc chiar și mai bine, ne-a spus ea. Anul acesta recolta este bună, cu toate că vara a fost secetoasă. Pentru noi, principalul este să menținem pacea, să punem frâu atâtătorilor la război!...

...Dela război au trecut cinci ani, dar rănile provocate de ei sunt încă vii în amintirea tuturor, deși au fost lecuite. Iată decc Marfa Sereda și mii de alți colhoznici și colhoznice care și-au pierdut în lupta cu fascismul pe cei dragi și care cu munca plină de abnegație a brațelor și minții lor au transformat fosta „zonă a pustiului" într'un ținut nou, înfloritor, vorbesc cu ură despre atâtătorii la un nou război și apără cu hotărîre pacea.

5 ani dela proclamarea Republicii Democrate Vietnameze

In condițiile luptei pline de avânt împotriva cotropitorilor, pentru deplina eliberare națională, cu bucuria succeselor însemnate dobândite, sărbătorește azi poporul muncitor din Republica Democrată Vietnameză a 5-a aniversare a proclamării Republicii și constituirii guvernului popular, de sub conducerea vajnicului luptător comunist, Ho Chi Min.

Poporul vietnamez — locuitorii fostei colonii franceze Indochina — are în urma sa un glorios trecut de înverșunată luptă împotriva imperialiștilor cotropitori. Cel de al doilea război mondial a adus poporului vietnamez o dublă exploatare: asuprirea colonială franceză s'a înmănunchiat cu jugul imperialiștilor japonezi. Aceasta a dat un nou și puternic avânt luptei de eliberare. Sub conducerea Partidului Comunist în frunte cu Ho Chi Min, s'a închegat în 1941, Vietminul, „Uniunea de luptă pentru independența Vietnamului". Primele detașamente de partizani au adus poporului și primele victorii. In 1945, când imperialiștii japonezi, înlăturând pe colonialiștii francezi, au luat în stăpânire personală Indochina, Vietminul a pregătit poporul pentru insurecția generală.

Cel mai important și hotărîtor sprijin pentru poporul vietnamez, care și-a luat soarta în propriile mâini, a fost istorica înfrângere a imperialismului japonez de către glorioasa și invincibila Armată Sovietică. La 19 August 1945, la semnalul dat de guvernul provizoriu al lui Ho Chi Min, poporul vietnamez se răsculă, dezarmează garnizoanele japoneze și instalează organele locale ale puterii populare. REPUBLICA DEMOCRATA VIETNAMEZA ISI PROCLAMA INDEPENDENȚA LA 2 SEPTEMBRIE 1945.

Tânăra Republică Democratică a avut parte de o foarte scurtă perioadă de desvoltare pașnică. Turbații imperialiști, în frunte cu cei americani, nu se împăcau deloc cu gândul că poporul vietnamez și-a cucerit libertatea. Ei uneltau să sdrobească noua Republică, să aducă din nou jalea și robia pe pământul vietnamez. La ordinele statului major al generalului-călău Mac Arthur, aceleași care masacrează acum populația pașnică a Coreei, trupe engleze debarcă în Sudul țării și încep, în Septembrie 1945, „războiul murdar" — cum îl denumesc cetățenii cinstiți din Franța — împotriva poporului vietnamez.

Cu toată inferioritatea sa numerică Armata de Eliberare Vietnameză dejoacă planurile perfide de cotropire ale imperialiștilor francezi, rezistând eroic. Guvernul francez este silit să încheie în Martie 1946 un acord cu guvernul Ho Chi Min, recunoscând — chipurile — suveranitatea R. D. Vietnameze și guvernul ei. După cum s'a văzut apoi, procedând astfel, guvernul francez urmărea să înșele poporul vietnamez, căci la 20 Decembrie 1946, armata colonialistă franceză a pornit un război în toată regula. Aplicând metodele „blitz-kriegului" hitlerist, ticăloșii imperialiști francezi își închipuiau că vor zdrobi R. D. Vietnameză în cel mult trei luni. Amarnic s'au înșelat cotropitorii francezi! Faimoasa lor ofensivă a eșuat în mod rușinos! Retrăgându-se spre munți, unitățile Armatei Populare Vietnameze se pregăteau cu elan pentru o înverșunată rezistență.

★

Incercând cu stângăcie să acopere rușinoasele sale înfrângeri, corpul expediționar francez care numără în rândurile sale zeci de mii de foști soldați naziști și criminali scoși anume din închisori, s'a dedat la bestiale fărădelegi împotriva populației pașnice, incercând s'o înfricoșeze. Regiuni întregi au fost incendiate, din sate și localități n'a mai rămas piatră peste piatră. Ei și-au încununat ticăloșiile, folosind gaze otrăvitoare împotriva populației civile din regiunile eliberate.

Ororile din Vietnam erau preludiul grozăviilor nemaipomenite pe care le săvârșesc americano-fasciștii în Coreea.

Atrocitățile și eroarea n'au putut frânge voința de luptă a poporului vietnamez. Dimpotrivă!

Armata R.D. Vietnameze își întărea necontenit forțele, regrupându-se, lărgindu-și rândurile cu noi cadre bine pregătite.

ANUL DE COTITURĂ IN ISTORIA RĂZBOIULUI DE ELIBERARE

Anul 1949 a constituit anul de cotitură în istoria războiului de eliberare al poporului vietnamez. Dela acțiunile gru-

HO CHI MIN

pelor de partizani, dela atacarea posturilor și porturilor deținute de trupele colonialiștilor francezi, Armata Populară Vietnameză a pășit la eliberarea unor întinse regiuni, luând inițiativa ofensivelor pe tot frontul, silind pe năvălitori să se retragă spre cele câteva orașe de pe coastă pe care le mai dețin.

După patru ani de aventură, de sângeroasă agresiune a cotropitorilor francezi, situația este dezastruoasă pentru aceștia: peste 100.000 oameni pierduți în lupte, imense cantități de armament și echipament capturate de Armata Populară; oamenii simpli și iubitori de pace din lumea întreagă îi urăsc și îi disprețuiesc pe invadatorii francezi.

Astăzi, corpul expediționar francez este hărțuit neîncetat de detașamentele de partizani în chiar orașele pe care le mai deține. La începutul acestui an, partizanii au atacat aeroportul din apropiere de orașul Hanoi, distrugând 30 avioane franceze. Tot mai numeroși sunt soldații cinstiți din armata franceză, care înțelegând rolul odios pe care îl l-au rezervat stăpânii lor, trec cu arme și bagaje de partea Armatei Populare.

In Franța, patrioții se ridică împotriva „războiului murdar", căruia îi cad victime nenumărați tineri francezi. Este vie în amintirea fiecăruia fapta eroică a Raymondel Dien, care a barat cu trupul ei drumul unui tren ce transporta armament pentru Vietnam. Docherii și minerii francezi au împiedicat în diferite rânduri plecarea vapoarelor cu soldați și tunuri spre Vietnam.

De partea bravului popor vietnamez sunt toți oamenii cinstiți din întreaga lume, sunt popoarele care luptă cu hotărîre pentru pace. Consecvent măreței politici staliniste de respectare a independenței și a dreptului de autodeterminare a popoarelor, Guvernul Uniunii Sovietice a hotărît la 30 Ianuarie a.c. să stabilească relații diplomatice cu guvernul R.D. Vietnameze. La rândul lor, țările de democrație populară și R.D. Germană au luat asemenea hotăriri. La 3 Februarie 1950, guvernul R.P.R. a recunoscut deasemenea R.D. Vietnameză.

Această mare victorie politică a R. D. Vietnameze a însuflețit și a dat un nou avânt luptei de eliberare.

UN PUTERNIC FRONT INTERN

Această luptă a poporului vietnamez nu ar fi înregistrat atâtea victorii fără un puternic front intern. Intreg poporul, cu excepția unui pumn de lepădături colaboraționiste, strâns unit în jurul conducerii Republicii își pune forțele în lupta de eliberare a Patriei sale.

Republica democratică înflorește necontenit. In condițiile războiului crâncen, guvernul democratic pune bazele unei industrii care aprovizionează armata cu muniții și armament.

In teritoriul eliberat, întinsele moșii care aparțineau colonialiștilor francezi și colaboraționiștilor au fost împărțite țărănimii muncitoare. Camăta a fost desființată, arenda a fost redusă considerabil, s'au acordat credite pentru cumpărarea de vite, s'au împărțit semințe. Toate aceste măsuri duc la mărirea producției, asigură hrana populației.

O nouă viață înflorește și în orașele eliberate. Muncitorii din fabrici, în trecut crunt exploatați, participă astăzi la conducerea întreprinderilor naționalizate și se bucură de numeroase avantagii. Sub lozinca „Să asigurăm frontului tot ce are nevoie", — clasa muncitoare vietnameză dă numeroase pilde de eroism în muncă. Numai muncitorii din 2 provincii au totalizat 400.000 ore muncă voluntară pentru aprovizionarea frontului.

AGRESORII AMERICANI SAR IN AJUTORUL AVENTURIERILOR FRANCEZI FALIȚI

In schimb, bilanțul pe care ar incerca să și-l facă colonialiștii francezi este cu totul jalnic pentru ei. Sute de milioane de franci irosiți, peste 100.000 de oameni pierduți, a-lungați de pe 90% din teritoriul Vietnamului.

In fața eșecului la care este condamnată aventura franceză, imperialiștii francezi au chemat în ajutor pe cei americani. Sub masca ajutorării corpului expediționar, trustmenii americani incearcă să ia locul francezilor.

Cercurile conducătoare din Wall Street râvnesc la bogățiile imense ale țării. Din punct de vedere strategic-militar, Vietnamul ocupă o poziție cheie în triunghiul format de India, Filipine și Malaezia. In planurile războinice ale imperialismului american în Asia, această țară este menită să servească ca o bază pentru reprimarea mișcării de eliberare din Sud-Estul Asiei. Amestecul imperialiștilor americani a luat forma UNEI INTERVENȚII DESCHISE împotriva poporului vietnamez, prin ordinul dat de Truman — odată cu deslănțuirea agresiunii în Coreea și Taiwan — de a „ajuta" trupele franceze cu armament, echipament și avioane americane. O misiune militară americană a sosit la 15 Iulie în Vietnam pentru a conduce trupele franceze. Impăratul-marionetă Bao Dai a fost înconjurat de misiuni și paramisiuni americane. Drept ambasador al U.S.A. pe lângă Bao Dai a fost trimis faimosul D. Heath, demascat în R. P. Bulgaria ca spion ordinar.

★

Insuflețit de luminosul exemplu al revoluției triumfătoare a poporului chinez, îmbărbătat de succesele luptei poporului coreean care dă lovituri puternice trupelor invadatoare ale lui Mac Arthur, poporul vietnamez este ferm hotărît să facă toate sacrificiile pentru a isgoni pe cotropitori. Mobilizându-și toate forțele pentru contraofensiva generală, cu incredere nestrămutată în succesul luptei finale, poporul vietnamez care are în sprijinul său solidaritatea internațională a partizanilor păcii, se pregătește cu sârguință să dea ultimele lovituri hotărîtoare cotropitorilor franco-americani.

La cea de a 5-a aniversare a proclamării Republicii Democrate Vietnameze, poporul muncitor din Republica noastră Populară trimite un salut fierbinte de luptă și de frățească solidaritate poporului vietnamez, care pe frontul luptei pentru scuturarea jugului colonial, luptă pentru nimicirea imperialismului, pentru întărirea păcii în întreaga lume.

E. Mironescu

O unitate a Armatei Populare Vietnameze, bine echipată și plină de încredere în triumful cauzei pentru care luptă, pleacă în recunoaștere pentru a pregăti noi lovituri cotropitorilor.

ULTIMELE ȘTIRI

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U. R. S. S. cu privire la construirea stațiunii hidroelectrice Stalingrad, pe fluviul Volga

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la construirea stațiunii hidroelectrice Stalingrad, pe fluviul Volga, pentru irigarea și asigurarea aprovizionării cu apă a regiunii Mării Caspice.

Acordând o deosebită însemnătate sub raportul economiei naționale înfăptuirii unor măsuri care să asigure:

a) imbunătățirea condițiilor climaterice ale depresiunii regiunii Mării Caspice, care constitue una din cauzele principale ale vânturilor secetoase din regiunea Volgăi;

b) transformarea regiunilor secetoase și semisecetoase din partea de Nord a depresiunii regiunii Mării Caspice, în vederea desvoltării pe scară largă a creșterii vitelor și a agriculturii;

c) irigarea regiunii de Sud a Volgăi, în vederea desvoltării unei agriculturi intense și stabile;

d) irigarea și asigurarea aprovizionării cu apă a depresiunii Sarpinsk, a pământurilor negre și a stepei Nogai, pentru desvoltarea pe scară largă a creșterii vitelor și pentru plantarea de păduri având însemnătate pentru industrie și de păduri protectoare contra vânturilor secetoase;

e) alimentarea cu energie electrică suplimentară a părții centrale a regiunii Volgăi și a zonelor centrale de cernoziom;

f) imbunătățirea condițiilor de navigare pe cursul inferior al fluviului Volga.

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. hotărăște:

1. Construirea pe fluviul Volga, în regiunea orașului Stalingrad, a unei stațiuni hidroelectrice cu o capacitate de nu mai puțin de 1.700.000 kilowați și cu o producție de energie electrică de aproximativ 10 miliarde kilowați-oră, într'un an cu debit de apă mediu. Construirea stațiunii hidroelectrice va începe în anul 1951 și va fi pusă în funcțiune cu întreaga ei capacitate în anul 1956;

2. Se va prevedea următoarea repartiție a energiei electrice a stațiunii hidroelectrice Stalingrad:

a) se vor furniza orașului Moscova 4 miliarde kilowați-oră energie electrică anual;

b) se vor furniza zonelor centrale de cernoziom 1 miliard două sute de milioane kilowați-oră energie electrică anual;

c) se vor furniza regiunilor Stalingrad, Saratov și Astrahan 2.800.000.000 kilowați-oră energie electrică anual;

d) se vor furniza, în vederea irigării terenurilor din regiunea Volgăi și regiunea Mării Caspice, 2 miliarde kilowați-oră energie electrică anual.

3. Se vor realiza:

a) construirea unui canal de mare trafic la Stalingrad, prin diferență de nivel, și a unui sistem de irigare pentru aprovizionarea cu apă din bazinul Stalingrad a părții de Nord a depresiunii regiunii Mării Caspice, dintre fluviile Volga și Ural, cu o suprafață totală de aproximativ 6 milioane hectare;

b) construirea unor sisteme de irigare pe baza folosirii energiei electrice dela stațiunea hidroelectrică Stalingrad, în vederea irigării unei suprafețe de teren de 1.500.000 hectare, între fluviile Volga și Ural, la Nord de canalul de aprovizionare cu apă dela Stalingrad, precum și a irigării terenurilor din lunca Volga-Ahtubinsk, prevăzând în același timp aprovizionarea cu apă a terenurilor din regiunea Mării Caspice;

c) construirea unor canale și sisteme de aprovizionare cu apă în vederea irigării și aprovizionării cu apă a depresiunii Sarpinsk, a pământurilor negre și a stepei Nogai, cu o suprafață totală de aproximativ 5.500.000 hectare;

d) plantarea de păduri pe teritoriile irigate (depresiunea regiunii Mării Caspice și Sarpinsk, pământurile negre și stepa Nogai) care să consolideze terenurile nisipoase și construirea unor sisteme de irigare parțială a celor mai bune terenuri, în vederea creării de pășuni și desvoltării pe scară largă a creșterii vitelor.

4. Pentru realizarea construirii stațiunii hidroelectrice Stalingrad, se va crea o organizație de construcție „Stalingradhidrostroi". Se numește șef al „Stalingradhidrostroi"-ului tovarășul F. G. Loghinov și inginer șef al șantierului tovarășul S. R. Medvedev.

5. „Hidroproiectul" (tov. S. I. Juk) este însărcinat cu îndeplinirea tuturor lucrărilor de proiectare, explorare și cercetare legate de construirea stațiunii hidroelectrice Stalingrad, a canalului de mare trafic Stalingrad, precum și a canalelor de mare trafic pentru aprovizionarea cu apă din fluviile Volga și Terek a depresiunii Sarpinsk, a pământurilor negre și a stepei Nogai. La proiectarea stațiunii hidroelectrice Stalingrad, se va prevedea instalarea dealungul barajului a unui pod de cale ferată pentru linii de mare trafic peste fluviul Volga.

6. Ministerul centralelor electrice este însărcinat cu elaborarea proiectului pentru desvoltarea sistemelor energetice care trebue să fie alimentate cu energie electrică dela stațiunea hidroelectrică Stalingrad.

7. Ministerul agriculturii al U.R.S.S. este însărcinat cu efectuarea explorărilor, întocmirea proiectelor și executarea lucrărilor de construcție:

a) pentru irigarea a 1.500.000 hectare de teren în regiunea Volgăi;

b) pentru aprovizionarea cu apă și irigarea parțială cu apă din bazinul Stalingrad a trenurilor din partea de Nord a depresiunii regiunii Mării Caspice, între fluviile Volga și Ural, cu o suprafață totală de aproximativ 6.000.000 hectare.

c) pentru aprovizionarea cu apă și irigarea parțială a depresiunii Sarpinsk, a pământurilor negre și a stepei Nogai, cu o suprafață totală de aproximativ 5.500.000 hectare, din fluviile Volga și Terek. La elaborarea proiectelor se va ține seama de necesitatea introducerii energiei electrice în agricultură (aratul electric, etc.) și în primul rând pe noile terenuri irigabile.

8. Plantarea de păduri în partea de Nord a depresiunii regiunii Mării Caspice și între fluviile Volga și Ural, la Nord de canalul de aprovizionare cu apă Stalingrad, precum și în depresiunea Sarpinsk, pe pământurile negre și stepa Nogai: plantarea pe terenurile fondului de stat va fi pusă în sarcina Ministerului economiei forestiere al U.R.S.S.; pe terenurile colhozurilor — în acea a Ministerului agriculturii al U.R.S.S.; pe terenurile sovhozurilor—în sarcina Ministerului sovhozurilor al U.R.S.S.

9. Ministerul sovhozurilor al U.R.S.S. are sarcina de a crea mari sovhozuri de creștere a vitelor în regiunile ce vor fi irigate și aprovizionate cu apă în partea de Nord a depresiunii regiunii Mării Caspice, în regiunea depresiunii Sarpinsk, pe pământurile negre și stepa Nogai.

10. Ministerul economiei forestiere al U.R.S.S., Ministerul sovhozurilor al U.R.S.S., precum și Ministerul agriculturii al U.R.S.S. au sarcina să elaboreze, impreună cu Academia de Științe a U.R.S.S. și Academia Unională de Științe Agricole „V.I.Lenin", planul de plantări forestiere și măsurile de ameliorări forestiere, în vederea consolidării terenurilor nisipoase, pe teritoriul depresiunii regiunii Mării Caspice, pe terenurile dintre fluviile Volga și Ural, precum și pe teritoriile depresiunii Sarpinsk, pământurilor negre și stepei Nogai. Direcția generală a plantărilor forestiere de protecție de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. are sarcina să conducă și să coordoneze lucrările pentru întocmirea schemei plantărilor forestiere și măsurilor de ameliorări forestiere.

11. Ministerul sovhozurilor al U.R.S.S. și Ministerul agriculturii al U.R.S.S. au sarcina să elaboreze măsurile în vederea desvoltării creșterii vitelor și creării de pășuni în regiunile aprovizionate cu apă și irigate din partea de Nord a depresiunii regiunii Mării Caspice, din depresiunea Sarpinsk, precum și pe pământurile negre și stepa Nogai.

Consiliul de Securitate trebue să ia în cercetare agresiunea Statelor Unite împotriva R. P. Chineze și teroarea fascistă din Grecia

Propunerile făcute de I. A. Malik în ședința din 31 August a Consiliului de Securitate

NEW YORK 1 (Agerpres). — TASS transmite:

La 31 August a avut loc sub președinția lui I. A. Malik ședința Consiliului de Securitate al O.N.U.

Malik a anunțat ordinea de zi preliminară a ședinței Consiliului, conținând următoarele puncte: Adoptarea ordinei de zi; chestiunea coreeană; plângerea cu privire la invazia armată a Taiwanului (Formosa); plângerea Guvernului Central Popular al R. P. Chineze cu privire la violarea spațiului aerian chinez și bombardarea de clădiri și persoane de către forțele aeriene ale Statelor Unite; neîncetata teroare și execuțiile în massă din Grecia.

Reprezentantul Egiptului, Fawzi, s'a opus includerii pe ordinea de zi a plângerii Guvernului Central Popular cu privire la violarea spațiului aerian chinez de către forțele aeriene americane și a punctului privitor la neîncetata teroare din Grecia.

Luând cuvântul în calitate de președinte, Malik a susținut menținerea pe ordinea de zi a tuturor punctelor introduse anterior.

Delegatul Kuomintangului, Ciang Ting Fu, s'a opus într'un lung discurs includerii celor două noi puncte prezentate la 31 August de I. A. Malik.

Delegatul Cubei, Alvarez, opunându-se includerii pe ordinea de zi a punctului privitor la bombardarea teritoriului chinez de forțe aeriene americane și a punctului privitor la neîncetata teroare din Grecia, a pretins că Malik a propus luarea în considerare a chestiunii Taiwanului în scopul ca reprezentantul Guvernului Central Popular al R. P. Chineze să fie invitat la Consiliul de Securitate.

Luând apoi cuvântul în calitate de reprezentant al Uniunii Sovietice, Malik a declarat că ar dori să explice pe scurt de ce delegația Uniunii Sovietice dorește includerea pe ordinea de zi a celor două chestiuni care au provocat desbateri atât de vii. In legătură cu plângerea Guvernului Central Popular al R.P. Chineze privitoare la invazia forțelor aeriene americane pe teritoriul chinez, el a arătat că Consiliul de Securitate a primit două documente din partea Guvernului Central Popular. Rezumând conținutul celor două documente, Malik a subliniat că potrivit acestor documente a avut loc o a doua incursiune a forțelor aeriene americane pe teritoriul chinez și, potrivit prevederilor dreptului internațional, aceasta constitue o agresiune și o violare grosolană a suveranității și teritoriului chinez. Malik a subliniat că cercurile conducătoare ale Statelor Unite și MacArthur sunt interesate în extinderea războiului în Extremul Orient.

Malik a declarat în continuare că acest al doilea act de agresiune dovedește că bombardamentul american a fost efectuat în mod intenționat cu scopul de a extinde războiul. Guvernul popular chinez, care este victima acestui act de agresiune, protestează cu hotărîre împotriva uciderii populației pașnice și a distrugerii bunurilor chineze. Guvernul Central Popular al R. P Chineze cere Consiliului de Securitate să examineze de urgență această chestiune, să ia măsurile necesare pentru apărarea teritoriului și poporului chinez și să pună capăt agresiunii forțelor armate ale Statelor Unite împotriva R. P. Chineze.

Malik a declarat că această cerere este justificată și a arătat că Consiliul de Securitate trebue să examineze imediat această chestiune și să ia măsuri în vederea încetării agresiunii.

In numele delegației sovietice, Malik a prezentat apoi o rezoluție care condamnă acțiunile ilegale ale Statelor Unite și declară că Statele Unite poartă întreaga răspundere pentru aceste acțiuni, pentru pagubele provocate teritoriului chinez prin aceste acțiuni, precum și pentru consecințele ulterioare decurgând din aceste acțiuni.

In legătură cu ultimul punct al ordinei de zi preliminare — teroarea din Grecia — Malik a subliniat că omenirea progresistă și Organizația Națiunilor Unite acordă de mult o atenție serioasă acestei chestiuni critice.

Malik a adăugat că în calitate de președinte al Consiliului de Securitate el a primit recent un mesagiu din Atena cu privire la un număr de 45 persoane amenințate cu moartea, numai pentrucă au refuzat să renunțe la principiile democrației.

In încheiere Malik a citat ultima scrisoare primită din partea membrilor unui grup de luptători pentru libertate condamnați la moarte, care cer să se ia măsuri pentru împiedicarea executării sentințelor de condamnare la moarte.

Malik s'a referit apoi la apelul adresat Consiliului de Securitate de Consiliul Central al Sindicatelor Sovietice, care cere examinarea neîntârziată a chestiunii privitoare la intensificarea teroarei din Grecia, și luarea de măsuri pentru împiedicarea executărilor în massă ale patrioților greci și pentru îmbunătățirea condițiilor deținuților bolnavi de tuberculoză. Malik a făcut apel la Consiliul de Securitate să urmeze aceeași cale umană ca și Adunarea Generală care la a treia și a patra sesiune a ei a intervenit pentru salvarea vieților patrioților greci.

A luat apoi cuvântul reprezentantul britanic Jebb, care a criticat delegația sovietică pentru prezentarea unor chestiuni care, după cum a pretins el, nu ar fi urgente, precum și pentru cuvântarea calificată de Jebb ca „propagandă", în care se discuta fondul chestiunii. Jebb a declarat că guvernul sovietic, după toate probabilitățile, „consideră gravele acuzații ridicate de guvernul chinez ca fiind pe deplin corespunzătoare adevărului, chiar fără să se fi efectuat vreo cercetare". Fără a avea niciun fel de dovezi Jebb a acuzat guvernul sovietic de intenția „de a încorda la maximum tensiunea existentă între Statele Unite și China".

Jebb a declarat că Marea Britanie nu va obiecta împotriva includerii acestei chestiuni pe ordinea de zi. In același timp, Jebb nu a precupețit niciun efort pentru a critica proiectul de rezoluție prezentat de Uniunea Sovietică.

Cu privire la chestiunea teroarei din Grecia, Jebb a afirmat că acest punct nu trebue inclus pe ordinea de zi, deoarece „nu constitue o amenințare a păcii".

Reprezentantul Statelor Unite a recunoscut bombardarea teritoriului R. P. Chineze de către avioane americane

Luând apoi cuvântul, reprezentantul Statelor Unite, Austin, a criticat comportarea președintelui din luna August al Consiliului de Securitate. El a declarat că astăzi, când au fost introduse ultimele două puncte pe ordinea de zi preliminară, reprezentantul Uniunii Sovietice, violând procedura, a început discutarea „fondului" acestor două chestiuni. Austin a declarat că în orice război se întâmplă ca la un moment dat să se treacă în mod accidental unele frontiere. Austin a afirmat că protestul lui Ciu En Lai adresat Consiliului de Securitate, referitor la faptul că avioane americane au violat spațiul aerian chinez, a avut drept scop să transforme o situație care ar fi fost creată — după spusele sale — de acțiunile „Națiunilor Unite", într'o situație creată de Statele Unite. El a declarat că forțele armate ale Statelor Unite acționează sub egida Organizației Națiunilor Unite și că ele ar fi primit instrucțiuni precise de a evita sborurile deasupra altui teritoriu decât acela al Coreei.

Austin a afirmat că cercetările efectuate de organele militare ale Statelor Unite ar fi dovedit că un avion de tip „P-51" din escadrila de avioane de bombardament și vânătoare Nr. 67, „ar fi putut" viola din greșală teritoriul Manciuriei, deschizând focul în spațiul aerian al Antungului la o distanță de cinci mile de frontiera coreeană.

Austin a propus ca Organizația Națiunilor Unite să formeze o comisie care să facă cercetări în legătură cu atacul care face obiectul mesajului guvernului chinez și să stabilească daunele.

El a declarat că guvernul Statelor Unite va ordona să se ia măsurile disciplinare corespunzătoare împotriva acelora care au violat frontiera. Austin a declarat în continuare că Statele Unite vor fi de acord cu acest punct al ordinei de zi dacă Consiliul de Securitate va schimba, după cum urmează, formularea acestui punct: „Plângere cu privire la bombardarea teritoriului chinez de către aviația Națiunilor Unite".

Președintele Malik a subliniat o anumită inconsecvență în atitudinea reprezentantului Statelor Unite cu privire la formularea punctului propus în legătură cu bombardarea teritoriului chinez. El a observat că la început Austin a declarat că ar fi nepotrivit să se aibă o atitudine preconcepută în formularea chestiunii de pe ordinea de zi, iar apoi el a propus ca formularea să se refere la bombardarea de către „avioane ale Națiunilor Unite" și a cerut în același timp ca Organizația Națiunilor Unite să studieze această chestiune.

Malik a arătat că Consiliul ar putea evita o atitudine preconcepută în această chestiune numai înlăturând din formulare orice referire la acel care a efectuat bombardamentul. De aceea el a propus ca punctul acesta să fie formulat astfel: „Plângere cu privire la bombardarea aeriană a teritoriului Republicii Populare Chineze".

La aceasta Austin a răspuns că va fi de acord cu formularea: „Plângere cu privire la bombardarea Chinei". Malik a declarat atunci că el este de acord cu formularea: „Plângere cu privire la bombardarea aeriană a teritoriului chinez".

Președintele Malik a declarat apoi că dacă nu mai sunt alte obiecțiuni, el va include pe ordinea de zi, fără vot, punctul sub următoarea formulare: „Plângere cu privire la bombardarea aeriană a teritoriului Chinei".

Totuși reprezentantul Cubei, Alvarez, a cerut să se treacă la vot pentru a se putea consemna în procesul verbal voturile contra.

Trecându-se la vot, acest punct a fost adoptat cu opt voturi pentru și trei voturi contra — Cuba, Egiptul și Kuomintangul.

Consiliul a respins apoi cu nouă voturi contra și două pentru (Uniunea Sovietică și Iugoslavia) punctul privitor la teroarea din Grecia.

După votare, reprezentantul Indiei, Rau, a declarat că delegația indiană consideră că în anumite împrejurări ar fi potrivit ca acest punct să fie ridicat în fața Adunării Generale, dar că delegația indiană nu este convinsă că această chestiune este de competența Consiliului de Securitate.

Malik a repetat că Uniunea Sovietică a atras atenția Consiliului de Securitate asupra caracterului imediat și urgent al chestiunii deoarece sentințele de condamnare la moarte a mii de patrioți greci pot fi executate în orice moment. El a declarat că dacă ar dori-o, Consiliul de Securitate ar putea să ia măsuri pentru salvarea vieților patrioților greci, dar un mare număr de delegați nu au vrut să o facă și au votat de aceea împotriva acestui punct.

Malik a anunțat apoi ridicarea ședinței.

Evenimentele din Coreea

TOKIO 1 (Agerpres). — FRANCE PRESSE transmite dela corespondentul său de pe frontul din Coreea:

Forțele Armatei Populare au deslănțuit în cursul nopții trecute o mare ofensivă pe un front de aproape 80 km. în lungul fluviului Naktong.

In cotul de Sud al fluviului unitățile Armatei Populare au sfărâmat liniile americane de apărare, iar unitățile americane au fost silite să se retragă 12 km. în adâncime pe malul stâng, pe o linie Ciangyong-Yongsan.

Alte unități americane au fost încercuite.

Astfel, unitățile Armatei Populare în acest sector se află numai la 20 km. Vest de calea ferată Pusan-Taegu.

In sectorul din extremul Sud al peninsulei a fost eliberată localitatea Haman, situată la 15 km. Vest de Masan, de către unitățile Armatei Populare, care continuând înaintarea se află acum la 10 km. Vest de Masan.

Cartierul general al armatei americane apreciază că situația este serioasă pentru trupele invadatoare, atât în sectorul dela Sud de Hyongpung, din cotul de Sud al fluviului Naktong, cât și în sectorul dela Vest de Masan.

Purtătorul de cuvânt al cartierului general american dela Tokio declară că unitățile Armatei Populare, care au deslănțuit ofensiva, sunt numai trupele de asalt, rezervele fiind masate în regiunea muntoasă de pe malul de Vest al fluviului Naktong.

Ofensiva se desfășoară pe un front care se întinde în lungul fluviului Naktong dela Tuksong — 19 km. Sud-Vest de Taegu — până la coasta de Sud a peninsulei.

Atacul a fost precedat de un intens foc de artilerie. Cea mai mare presiune a ofensivei se exercită la confluența râului Nam cu fluviul Naktong.

— REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, Centrala telefonică 3.26.20, Cont cec poștal Nr. 1.381 — Tiparul: Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, București
— ABONAMENTE: Individuale lunar lei 100. Colective pentru muncitori, țărani și intelectuali lei 80. Taxa poștală plătită în numerar conf. aprob. Dir. Gen. P.T.T. Nr. 118.578/941 și 520.408/946. —